

Navraag
Aster Nzeyimana

The Cat Empire verover Leuven (p. 16)

KU Leuven maakt zich klaar voor grote controle

LICHTE ZENUWACHTIGHEID, RELATIEF GROOT VERTROUWEN

Deze week ontvangt de KU Leuven een vijfkoppige commissie die de kwaliteit van onderwijs aan deze universiteit controleert. Uit de proefcontrole kwamen alvast enkele verbeterpunten naar boven.

Tekst Simon Grymonprez

De commissie bezoekt de universiteit in het kader van de 'instellingsreview'. Deze instellingsreview controleert niet alleen de onderwijskwaliteit van de universiteit, maar ook hoe ze zichzelf evalueert en bijstuurt.

De instellingsreview gaat uit van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) en bestaat uit een vijfkoppige commissie. Op dinsdag 15/11 en woensdag 16/11 voert de commissie gesprekken met verschillende universitaire stakeholders, zoals studenten en professoren. Dat is het eerste bezoek. In december brengt de commissie een tweede bezoek.

Een rondvraag bij een hele groep decanen en vicedecanen Onderwijs leert dat er toch enige zenuwachtigheid bestaat. Niet zozeer bij het eerste locatiebezoek van de commissie, dat eerder algemeen is, maar bij het tweede locatiebezoek. Dat zal focussen op enkele specifieke thema's of accenten.

In september organiseerde de universiteit een 'proefaudit' om te zien waar de huidige sterktes en pijnpunten liggen. Uit die proefaudit bleek bijvoorbeeld dat de onderwijsvisie breed gedragen wordt en dat studentenparticipatie sterk staat.

Daartegen bleek de externe betrokkenheid van peers en het werkveld ondermaats. Ook het onderscheid en functioneren van de drie beleidsniveau's (centraal, faculteiten, opleidingen) bleek niet (altijd) duidelijk omlind te zijn en voor bepaalde spanningen te zorgen.

Hoe dan ook, de decanen en videdecanen zijn het eens dat de de KU Leuven zich bijzonder goed heeft voorbereid op de komst van de commissie.

Uitgebreide berichtgeving op pagina 5.

Voorlopig geen stormloop naar subsidies studentenactiviteiten

Met het nieuwe subsidiesysteem van de Leuvense studentenkoepel kunnen studenten subsidies aanvragen voor evenementen die ze zelf organiseren.

Tekst Arne Sonck

Sinds dit academiejaar is de nieuwe subsidiewerking van studentenkoepel LOKO van kracht. In het kader van zijn hervorming herzag de studentenkoepel zijn subsidiewerking zeer grondig.

Met het nieuwe systeem kan iedereen nu subsidies aanvragen bij LOKO voor projecten. Het vorige systeem gaf enkel vrije verenigingen en kringen toegang tot financiële steun vanuit LOKO. Dat was bovendien niet eenvoudig door het veel te complexe reglement. Dat is nu dus versimpeld.

Die projectsubsidies staan nog in hun kinderschoenen. Er werd slechts 2.500 euro van de 25.000 euro die vrijgemaakt was, uitgekeerd. De studentenkoepel denkt dat de aanvragen zullen stijgen in het tweede semester en zal sterk inzetten op communicatie naar de studenten toe.

De studentenkringen lijken positief over de vernieuwing: de administratieve last voor het aanvragen is enorm gedaald en het aanbod is groter. Voor een volledige evaluatie is het nog te vroeg. Pas aan het einde van dit academiejaar wordt het systeem afgetoetst aan de doelstellingen.

Uitgebreide berichtgeving op pagina 13.

Blank Veto

EDITORIAAL

Het artikel 'Diverse mentaliteit nog geen prioriteit' probeert de beperkte etnische diversiteit aan de KU Leuven te kaderen. Het tracht aan te tonen dat er wel maatregelen worden genomen, maar dat de diepere structuren onaangeraakt blijven.

Het gros van de professoren is blank, de studenten zijn blank en... *Veto* is blank.

De redacteurs bij *Veto* zien zichzelf graag als ruimdenkend. We zien *Veto* ook graag als een groep waar iedereen zich thuis kan voelen. Waar de enige voorwaarde kritisch denken is.

Maar de realiteit is dat ook wij het niet goed doen. We gaan al 43 jaargangen mee. Daarvan waren 39 hoofdredacteurs blanke mannen en 4 blanke vrouwen.

Eén van de getuigen met een migratieafkomst die geïnterviewd werd voor het artikel over etnische diversiteit, vertelde dat taal misschien een probleem kan zijn. Dat vele studenten met een diverse achtergrond meertalig zijn, en daarom misschien niet zo zelfzeker zijn over hun Nederlands.

Veto is echter een leerschool voor iedereen. Schrijven is 10% talent, en 90% aanleerbaar. Meertaligheid is niet een meerwaarde, en geen *setback*.

Maar *Veto* draait om meer dan werken, we zijn ook een groep studenten die samen ontspannen. Hier komt echter vaak een pintje (of meer) aan de pas. Daarmee biedt je weinig boeiends aan ieder die uit geloofsovertuiging niet drinkt.

Ten slotte is er onze krant zelf. Weerspiegelt de inhoud van *Veto* het blanke curriculum van de KU Leuven? We zouden actiever moeten inzetten op het diversifiëren van onze inhoud.

We zouden de identiteit van de Leuvense student in al haar invullingen moeten weerspiegelen, en misschien niet enkel de TD- en cantus-gaande student.

Maar ook de cartoons en het beeldmateriaal weerspiegelen keer op keer een blanke realiteit. In *Veto* 4305 stonden er illustraties van allemaal mensen die verschillende beroepen uitbeelden. Het merendeel was man, en allemaal waren ze blank.

Ons huidig perspectief, als blanke redacteurs, zal door ons privilege steeds gelimiteerd zijn. Daarom is het belangrijk dat ook wij ons duidelijker positioneren als een plek waar we actief inzetten op diversiteit. Er is nog veel werk aan de winkel, en iedereen die wil helpen, bieden we een warm welkom.

Elke vrijdagnamiddag om 16u houden wij een open redactievergadering in de 's Meiersstraat 5.

Eva Sevrin

Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

SPLINTER

Revolutie van fatsoen

Dinsdagnacht, halfvijf. Het miezert. In cafés hokken de wakkeren samen voor televisies. Breaking news, urenlang. Buiten stap ik door de Muntstraat, kraag omhoog, met stevige tred. Gescheurde blauwe vuilniszakken overal, zatte fietsers, de kenmerkende stank. Een normale nacht, en dan brult iemand: 'TRUUUUMP!'

En ik besef: ik ben student tijdens de ambtstermijn van Amerikaans president Donald Trump. De dagen erop brachten ongeloof, woede en verdriet bij menig medestudent – al heb je er ook die 'het altijd al gedacht hadden'. De meeste media daarentegen zaten er grondig naast. Hun analyses, voorbeschouwingen en vooral cijfers voorspelden winst voor establishmentkandidaat Clinton.

Trump leek immers onzin uit te kramen, en dat in zijn kenmerkende, gemene stijl. Terwijl hij minderheden schoffeerde bij de vleet, nam hij een loopje met alle beleefdheidsregels. Trump riep zijn leugens zo luid uit dat zijn supporters hem geloofden. Wat telde, was het verhaal: tegen het establishment, tegen de leugenachtige mainstreammedia. Voortdurende verdachtmakingen tussen beide kampen maakten de kiezer doof voor de zienswijze van de tegenpartij. Bovendien bediende ieder zich van statistiek die het eigen gelijk bewijst. Het concept 'feit' is een lege doos geworden.

De feiten staan dus bij het grof huisvuil, wat nu? Tijd om het over een andere boeg te gooien. Weg met de analyses en de statistieken. Als de inhoud er niet langer toe doet, gaan we voluit voor de vorm. Laten wij, de jongere generatie, oppositie voeren met stijl, letterlijk. Om te beginnen door Trumps giftige retoriek te verwerpen. Hoe respectloos is het om je tegenstander telkens weer 'Crooked Hillary', 'Lyn' Ted' of 'Crazy Bernie' te noemen? We moeten er ons zo fel als mogelijk tegen uitspreken, zonder te vervallen in een moddergevecht (want Clinton kon er ook wat van!).

Wij als jeugd bepalen de normen en conventies van de toekomst. Laten we een goed voorbeeld stellen voor mijnheer de president, en dat elke dag. Met een alstublieft en een dank u wel. Met een sorry en een goeiedag. Door anderen te laten uitspreken en zelf te luisteren.

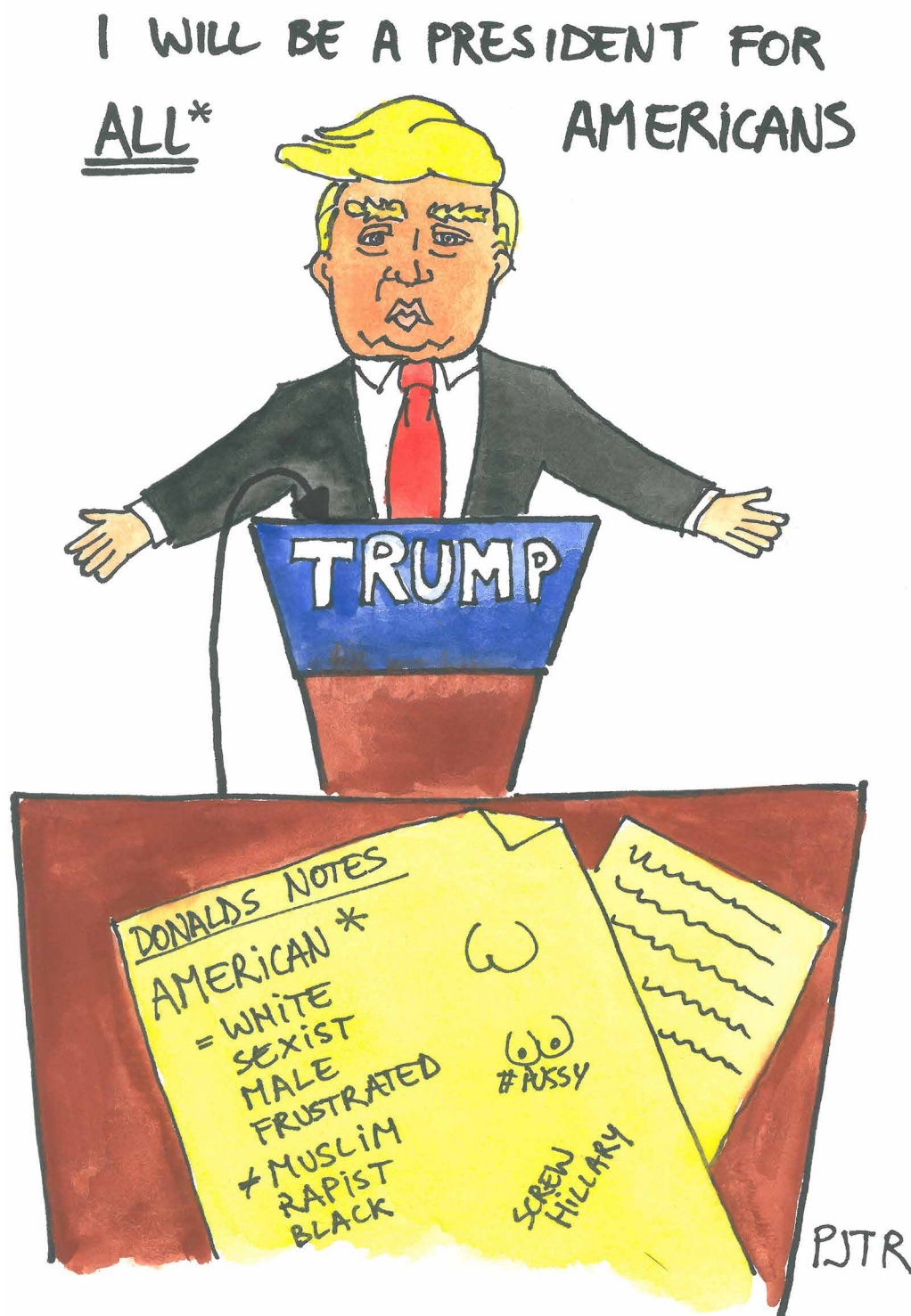
Een stille revolutie van fatsoen kunnen we ontketenen, als we consequent zijn. Als we ons beleefd en geduldig uitspreken tegen racisme, seksisme, navelstaarderij. Als we de tijd nemen voor een bericht dat langer is dan een tweet. Als we hatelijke artikelen op nieuwswebsites niet steeds aanklikken en becommentariëren. Natuurlijk mag er ruimte zijn voor een pittig debat. Maar vervang het geschut eens door humor en zelfrelativering. Helaas, ironie werkt nooit om een boodschap duidelijk te maken.

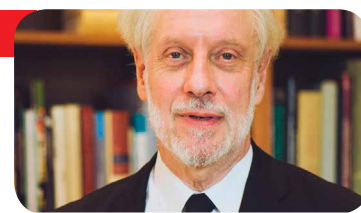
Mijnheer de president Donald Trump heeft grote zorgen: de ene helft van de Amerikanen verafschuwt hem, de andere helft zou hij weleens diep kunnen teleurstellen als de muur en de moslimban er niet meteen komen. Ondertussen bereiden wij de toekomst voor: *Make Leuven Great Again*, met fatsoen, klasse en respect – dus laten we niet meer met die blauwe vuilniszakken smijten, dank u.

Stef Van Aken

De Splinter bevat de mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Onderzoek in ontbijtgranen

De Kellogg leerstoel aan de KU Leuven

De KU Leuven krijgt regelmatig leerstoelen gesponsord door prominente bedrijven. Eén van de frappantste in die lijst is de W.K. Kellogg Chair in Cereal Science and Nutrition.

Tekst Gilles Michiels
Beeld Celine Vandeweghe

Voor u zich in uw ontbijtgranen verslikt: een leerstoel die door een bedrijf gefinancierd wordt is geen uitzondering aan de universiteit. Onlangs verscheen op nieuwssite *Apache* een stuk dat de lucratieve business achter onze universitaire leerstoelen onder de loep nam. Wat bleek? Bedrijven bestellen en financieren 16,1 procent van alle research aan de Vlaamse universiteiten.

Onze universiteiten hangen voor een reëel deel af van geld uit die investeringen. 'Zonder de middelen van bedrijven geraken de universiteiten er niet', zegt Dominique Soenens, die het artikel voor *Apache* schreef. Volgens hem heeft de interesse van de grote bedrijven te maken met de goede status van Vlaanderen op het vlak van innovatie en onderzoek. Onder de leerstoelen aan de KU Leuven worden er daarom een dertigtal betaald door farmaceutische bedrijven. Met de keuze voor de KU Leuven gelooft Kellogg's kennelijk sterk in het onderzoek dat de universiteit naar granen en vezels voert.

Onafhankelijk onderzoek

Het idee voor een Kellogg-leerstoel kwam er toen professor Jan Delcour van de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen in de raad van bestuur zat van The American Association of Cereal. Daar liep hij een onderzoekshoofd in het bestuur van Kellogg's tegen het lijf, met wie hij snel op dezelfde lijn zat. Hij en Kristin Verbeke, die professor Gastro-enterologie is, kregen in 2010 een leerstoel toegekend, meteen ook de eerste keer in zijn honderdjarig bestaan dat Kellogg's fundamenteel onderzoek financiert aan een universiteit.

Het is nog maar de vraag hoe die vele samenwerkingen

'Bij zo'n leerstoel moet je je wel afvragen waar de onafhankelijkheid van de onderzoeker stopt'

DOMINIQUE SOENENS
JOURNALIST

tussen onderzoekers en bedrijven geëvalueerd kunnen worden. 'Voor de wetenschapper is die toenadering met bedrijven een manier om maatschappelijk relevant te zijn', legt Soenens uit. 'Dat is niet slecht, maar je moet je wel afvragen waar de onafhankelijkheid van de onderzoeker stopt.'

Kan onderzoek dat gesponsord wordt door een commercieel bedrijf als Kellogg's wel onafhankelijk zijn? Professor Antoon Vandeveld, die ethiek en economie doceert aan de KU Leuven, denkt van wel. 'In het algemeen hebben bij leerstoelen bedrijven geen greep op de inhoud van het onderzoek. Het is een vorm van mecenaat. Theoretisch gezien is men er meer beschermd tegen de eisen van bedrijven. Maar als je antireclame zou maken tegen de firma die je sponsort, moet je daar ook geen tekening bij maken.'

Totale vrijheid

Delcour legt uit wat de samenwerking inhoudt: 'Het onderzoek dat wij uitvoeren, is geen onderzoek in opdracht van Kellogg's. Het bedrijf verlangt dat wij fundamenteel basisonderzoek doen, zonder directe commerciële toepassingen op korte termijn. We informeren hen wel over voortgang van onderzoek maar we hebben totale vrijheid. Het enige wat ze contractueel echt moeten weten, is hoe we het geld gependend hebben. Al zullen zij naar buiten toe met deze leerstoel uiteraard weleens willen uitpakken.'

'De leerstoel verloopt in twee fases', vertelt professor Kristin Verbeke. 'De eerste steun die we in 2010 van Kellogg's kregen, gold voor een periode van vijf jaar. Doordat een leerstoel eigenlijk een gift is, wordt niet verwacht dat je na een jaar al met publicaties op de proppen komt. Dat is bij andere vormen van financiering vaak wel het geval.' De leerstoel werd vorig jaar verlengd voor een nieuwe duur van vijf jaar.

'Het onderzoek zelf focust op graancomponenten die een positieve invloed kunnen hebben op de gezondheid', zegt Kristin Verbeke. 'We willen weten welke metabolische processen daarin een rol spelen.' Concreet richten Verbeke en Delcour zich op onder meer de relatie tussen de inname van de

'Onze resultaten worden publiek gemaakt, dus zowel Nestlé als Kellogg's kunnen ze gebruiken'

JAN DELCOUR
ONDERZOEKER KELLOGG-LEERSTOEL

dieetvezel en de productie van vetzuren en de gezondheidsimplicaties daarvan. Ook onderzoeken ze de mineralen in graangewassen, 'want een deel van de bevolking op wereldschaal heeft tekort aan ijzerbeschikbaarheid.'

Of het onderzoek van Delcour en Verbeke snel binnen de producten van Kellogg's te zien zal zijn, is nog een vraagteken. 'Wat wij doen in de Kellogg-leerstoel, zie je misschien in ontbijtgranen of andere voedingsconcepten gereflecteerd binnen een jaar of tien. Maar dat kan even goed gebeuren door Nestlé als door Kellogg's, omdat onze resultaten publiek gemaakt worden via publicaties.'

De wraak van het schaap en andere risico's
van studentenbevragingen als kwaliteitsgaranties

Docentenevaluaties aan de KU Leuven: 'een erg beperkte validiteit'

De resultaten van de docentenevaluaties 2015-2016 zijn bekend. Maar het is de vraag of de studentenbevragingen zoals ze op dit moment aan de KU Leuven worden afgenomen, wel productief zijn.

Tekst Ana Van Liedekerke
Beeld Martijn Stoop

Als student aan de KU Leuven krijg je na elke examenperiode de kans om online een docentenevaluatie in te vullen. Afgelopen academiejaar (2015-2016) beantwoordde 38 procent van de studenten zo'n lijst.

Annelies Govaerts van de Cel Datamanagement van de KU Leuven vergelijkt: 'De responsgraad ligt iets lager dan vorig jaar en is gelijkaardig met die van 2012-2013.' Wat betreft het deelnamepercentage geen grote verrassingen dus.

Na de bevraging

Na het afsluiten van de bevraging wordt voor elk opleidingsonderdeel een rapport opgemaakt. De docent krijgt als eerste inzage. Vervolgens worden de resultaten besproken in de POC-subcommissies.

Die commissies bestaan uit studenten, de programmadirecteur en ander academisch personeel. Zij plakken op basis van het rapport een label op de combinatie opleidingsonderdeel-docent. Dat kan gaan van 'bijzondere waardering' tot 'bijsturing noodzakelijk'.

De resultaten stromen door naar het personeelsdossier en worden toegevoegd aan het onderwijsportfolio. Bij een lage waardering wordt een verbetertraject opgestart. Govaerts licht toe: 'De programmadirecteur

of de decaan onderwijs gaat dan in gesprek met de docent en kijkt wat er kan gebeuren om aanpassingen door te voeren.'

Kritiek op evaluaties

Niet iedereen ziet echter heil in de evaluaties zoals die op dit moment uitgevoerd worden. Onder meer professor wijsbegeerte Andreas De Block is sceptisch: 'De ene studie na de andere toont aan dat docentenevaluaties een heel beperkte of zelfs geen validiteit hebben.'

Uit de studies waarnaar hij verwijst, blijkt dat studenten niet in staat zijn de kwaliteit van het onderwijs adequaat te beoordelen.

Studenten leren niet méér van professoren die ze een hogere waardering geven. Hun evaluatie is afhankelijk van andere factoren dan de kwaliteit van onderwijs. Professor De Block licht toe: 'Er zijn heel wat studies die tonen dat dergelijke evaluaties een *bias* hebben tegen vrouwen, minder knappe mannen en vrouwen enzovoort.'

KU Leuven extra problematisch

De Block ziet de evaluaties aan de KU Leuven niet als een uitzondering, integendeel: 'De docentenevaluaties aan de KU Leuven zijn extra problematisch omdat ze afgenomen worden na de examens.' Dan krijg je te maken met de wraak van het schaap: de gebuisde student die zijn misnoegdheid uit in de evaluaties. Of omgekeerd: de goedlachse prof die zijn lessen vult met niet ter zake doende anekdotes en achtienen geeft bij de vleet, krijgt een hoge score als beloning. Terwijl hij hen misschien weinig heeft bijgebracht.

Professor De Block ziet daar een gevaar: 'Ik heb het sterke vermoeden dat bepaalde docenten milder zijn bij het verbeteren dan ze zelf

gerechtvaardigd vinden. Dat geldt zeker voor de docenten die niet vast benoemd zijn.'

De schuld is niet in de schoenen van de profen te schuiven: 'In de mate dat de universiteit belang hecht aan die docentenevaluaties is die houding eigenlijk rationeel: er is duidelijk een sterke band tussen hoe streng iemand is en haar of zijn beoordeling in de docentenevaluaties.'

Helemaal afgeschapt hoeven de evaluaties voor professor De Block niet: 'De waarde die ze hebben is mijns inziens vooral dat ze peilen naar een soort consumentevredigheid. Ik heb er niet zo een probleem mee dat dat gebeurt.'

Het schoentje knelt wel in de manier waarop de evaluaties worden voorgesteld: 'Men ziet het als een middel om de kwaliteit van het onderwijs te bewaken.'

'Ik heb het sterke vermoeden dat bepaalde docenten milder zijn bij het verbeteren dan ze zelf gerechtvaardigd vinden'

ANDREAS DE BLOCK
PROFESSOR WIJSBEGEERTE

Verbeter de KU Leuven, begin bij de POC

De Studentenraad KU Leuven wil de werking van de Permanente Onderwijscommissies (POC's) in kaart brengen en optimaliseren. De actie wordt afgesloten op 23 maart met 'De Nacht van de POC'.

Tekst Simon Grymonprez

Dit werkingsjaar wil de Studentenraad van de KU Leuven (Stura) volop inzetten op de POC's, ofwel Permanente Onderwijscommissies. Die organen volgen per opleiding het onderwijs op en discussiëren daarover. POC's bestaan uit studenten, professoren, medewerkers en een programmadirecteur.

Ideale POC

'De POC zou heel belangrijk moeten zijn', vertelt Marie Vanwingh,

voorzitter van de Studentenraad. Daarom presenteert Stura nu 'Plan POC'. Vanwingh licht toe: 'Eerst willen we in kaart brengen hoe de POC nu eigenlijk werkt. Aan de hand van een bevraging bij POC's en programmadirecteuren willen we een beeld samenstellen van de huidige werking van de POC's.'

'In het tweede deel willen we nadenken over hoe de ideale POC eruitziet', gaat de voorzitter verder, 'zonder wettelijke of andere beperkingen. In de derde fase leggen we

die twee naast elkaar en kijken we hoe we de huidige situatie 'idealer' kunnen maken.' Vanuit die conclusies kunnen de POC's weer aan slag om hun werking te optimaliseren. De studentenraad werkt expliciet vooral bottom-up in plaats van top-down. Zo stelt ze een hele reeks aan ondersteuningsmateriaal ter beschikking op de 'Stura webshop', waarmee ze POC's ondersteunt met het organiseren van debatten of lezingen.

'Plan POC' wordt afgesloten met een 'Nacht van de POC' op 23 maart 2017, een debat tussen beleidsmakers op verschillende universitaire niveaus. Stura belooft die nacht ook de POC's met de beste initiatieven.

Op haar website legt Stura uit hoe die moeten zijn: acties om input te verzamelen bij alle actoren rond terugkoppeling of om de band tussen docenten en studenten aan te halen. De Nacht van de POC zal toegankelijk zijn voor alle studenten.

Studentenraad KU Leuven
lanceert 'Plan POC'

'De POC zou heel belangrijk moeten zijn'

MARIE VANWINGH
VOORZITTER STURA

KU Leuven maakt zich klaar voor grote kwaliteitscontrole

Eerste bezoek van commissie vindt deze week plaats

Deze week ontvangt de KU Leuven een vijfkoppige commissie die de kwaliteit van het onderwijs controleert. De licht zenuwachtige universiteit is goed voorbereid.

Tekst Simon Grymonprez

Persbeeld: persbeelden, VU Magazine

De commissie bezoekt de universiteit in het kader van de 'instellingsreview'. Deze instellingsreview controleert niet alleen de onderwijskwaliteit van de universiteit, maar ook hoe ze zichzelf evalueert en bijstuurt.

De instellingsreview gaat uit van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) en bestaat uit een vijfkoppige commissie (zie kader). Op dinsdag 15/11 en woensdag 16/11 voert de commissie gesprekken met verschillende universitaire stakeholders, zoals studenten en professoren. Dit is het eerste bezoek. In december brengt de commissie een tweede bezoek.

Prestigekwestie

Het gaat om de eerste instellingsreview sinds de afschaffing van het oude controlesysteem. In het oude systeem werden opleidingen extern 'gevisiteerd'. Gezien het nu dus gaat om een volledig nieuw systeem is de controle en bijhorende conclusie niet bindend en dus zonder zware gevolgen. Een prestigekwestie is het uiteraard wel. Voormalig vicedecaan Onderwijs van de faculteit Geneeskunde, Jan Eggermont, vertelde *Veto* eerder dit jaar dat 'de instellingsreview een succesverhaal moet zijn. De universiteit kan zich geen slechte instellingsreview veroorloven.'

Vorig jaar vertelde vicedecaan Onderwijs van de faculteit Sociale Wetenschappen, Bart Maddens, dat 'je voelt dat de universiteit schrik heeft van de instellingsreview. Daar zitten ze

gewrongen, dat is duidelijk.' Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt was het daar toen heftig mee oneens: 'De instellingsreview is voor alle instellingen van hoger onderwijs een nieuwe ervaring en is dus wel spannend. We zien het gesprek met de commissie met vertrouwen tegemoet.' Hoe zenuwachtig is de KU Leuven?

Externe betrokkenheid van peers en het werkveld bleek ondermaats

Een rondvraag bij een hele groep decanen en vicedecanen Onderwijs leert dat er toch enige zenuwachtigheid bestaat. Niet zozeer bij het eerste locatiebezoek van de commissie, dat eerder algemeen is, maar bij het tweede locatiebezoek, dat zal focussen op enkele specifieke thema's of accenten.

In september organiseerde de universiteit namelijk een 'proefaudit' om te zien waar de huidige sterktes en pijnpunten liggen. Uit die proefaudit bleek bijvoorbeeld dat de onderwijsvisie breed gedragen wordt en dat studen-

tenparticipatie sterk staat. Daartegen bleek de externe betrokkenheid van peers en het werkveld ondermaats, alsook dat het onderscheid en functioneren van de drie beleidsniveau's (centraal, faculteiten, opleidingen) niet (altijd) duidelijk omlijnd is en voor bepaalde spanningen zorgt. Hoe dan ook, de (vice)decanen zijn het eens dat de de KU Leuven zich bijzonder goed heeft voorbereid op de komst van de commissie.

De studenten krijgen namens de Studentenraad KU Leuven (Stura) een kans om met de commissie te spreken. Stura zit sowieso bij alle gesprekken die de commissie voert en krijgt minstens 45 minuten gesprekstijd met de commissie alleen. 'Dat is een unieke kans voor de studenten om écht eens met de commissie te praten zonder dat de KU Leuven er bij zit en over onze schouder meekijkt', vertelt Joris Gevaert van de studentenraad. 'In dat gesprek hebben we onze eigen regie in handen.'

De KU Leuven heeft zich bijzonder goed voorbereid op de komst van de commissie

Frank Van Massenhove (Belg, 1954) Van Massenhove studeerde rechten in aan de Universiteit Gent. Na een lange carrière in het politieke leven (als onder meer kabinetschef van Gents burgemeester Frank Beke en kabinetschef bij minister van Sociale Zaken en Pensioenen Frank Vandembroucke) werd hij in 2002 topambtenaar als grote man van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid. In 2007 werd hij tot benoemd tot Overheidsmanager van het Jaar.

GESLAAGD OF GEBUISD?

Met welke vragen zakt de commissie naar Leuven af?

Visie en beleid

Is de onderwijsvisie van de KU Leuven bekend en breed gedragen?
Is de onderwijsvisie in de praktijk omgezet?
Voorziet de KU Leuven afgestudeerde studenten met de nodige kwalificaties als antwoord op maatschappelijke uitdagingen?

Beleidsuitvoering

Is er een adequate beleidsuitvoering aan de hand van concrete doelstellingen?
Zijn er voldoende middelen voor de implementatie van het beleid?

Evaluatie en monitoring

Heeft de KU Leuven een goed systeem van opvolging en monitoring?
Is er voldoende informatieverwerking en data om een goed beleid te voeren?
Zijn studenten, medewerkers, alumni en externe en onafhankelijke experts actief betrokken bij de evaluatie?

Verbeterbeleid

Verbeterd de KU Leuven systematisch haar onderwijsbeleid waar nodig?
Heeft de KU Leuven het vermogen om te innoveren?
Is er een actief verbeterbeleid aan de universiteit?

Voor elke standaard oordeelt de commissie 'voldoet', 'voldoet ten dele' of 'voldoet niet'. Voor het algemeen eindoordeel oordeelt de commissie 'positief', 'negatief' of 'positief onder voorwaarden'. Bij 'positief onder voorwaarden' noemt de commissie enkele voorwaarden die de instellingen binnen een bepaalde termijn moet vervullen.

Bernard Coulie (Belg, 1959)

Coulie is gewoon hoogleraar aan de Université Catholique de Louvain (UCL), gespecialiseerd in Byzantijnse, Armeense en Georgische studies. Vanaf 2004 tot 2009 was hij rector van de UCL. Voor twee postdoctoraten zocht Coulie het buitenland op, aan het Dumbarton Oaks Center for Byzantine Studies (Harvard University) en aan de Universiteit van Wenen.

Wie zijn de commissieleden?

De commissie moet aan enkele voorwaarden voldoen. Ze moet bestaan uit vijf leden, waarvan één student. De commissieleden mogen ook ten minste vijf jaar geen banden hebben gehad met de KU Leuven. Ten minste één lid moet 'voldoende kennis hebben van het Vlaams hoger onderwijs'.

Elisabeth Monard (Belg*)

Monard is van opleiding burgerlijk ingenieur en voltooide een doctoraat in de Toegepaste Wetenschappen. Ze was een tijdlang assistent aan de KU Leuven. Tien jaar lang (2005-2015) was ze secretaris-generaal van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen. Ze is lid van de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten.

Frank van der Duyn Schouten

(Nederlander, 1949)
Van der Duyn Schouten studeerde Wiskunde, Natuurkunde en Sterrenkunde aan de Vrije Universiteit Amsterdam. In 1999 werd hij rector magnificus van Tilburg University. In 2013 werd hij rector van de Vrije Universiteit van Amsterdam. Twee jaar later ging hij op emeritaat.

Inge Van de Caveye (Belg*)

Van de Caveye is de enige student in de commissie. Zij studeert momenteel geneeskunde aan de Universiteit Gent. Ze is ook studentenvertegenwoordiger.

* Van Monard en Van de Caveye hebben we geen leeftijd gevonden.

‘De beloftes zijn niet ingelost’

Zuid-Afrikaanse studenten strijden om lagere inschrijvingsgelden

In Zuid-Afrika braken een aantal maanden geleden zware studentenprotesten uit rond betaalbare inschrijvingsgelden en de dekolonisering van het onderwijssysteem. Het land kraakt opnieuw.

Tekst Maarten Langhendries, Pjotr Hubin en Nelis Jaspers
Persbeeld Paul Saad

Onder de noemer Rhodes Must Fall ontstonden vorig jaar aan veel Zuid-Afrikaanse universiteiten protestacties met de oproep tot 'dekolonisering van het onderwijs'. Uit deze frustraties ontstonden in het begin van dit jaar grotere en breder gedragen protestacties. Fees Must Fall strijdt voor een doorgedreven verlaging van de inschrijvingsgelden. Die inschrijvingsgelden zijn momenteel nog steeds zeer hoog.

'Je moet toch wel rekenen op een bedrag tussen 3000 en 6000 euro. Dat is veel, zelfs heel veel voor Zuid-Afrikaanse normen en dat is met name voor zwarte studenten onbetaalbaar', zegt Georgi Verbeeck, professor aan de Universiteit van Maastricht en de KU Leuven en expert in Zuid-Afrika. De overheid deed de studenten beloftes maar legde die wat later naast zich neer. Straten werden bezet, vuilnisbakken in brand gestoken. De studenten gooiden met stenen en molotovcocktails en bezetten universiteitsgebouwen. De politie reageerde met rubberen kogels.

De frustraties van de studenten gaan onder meer over het foute gebruik van overheidsgeld. 'Er zou meer geld moeten gaan van de staat naar de universiteiten in plaats van te worden verzwolgen door corrupte ANC (*Afrikaans Nationaal Congres, de partij van president Jacob Zuma, red.*)', zegt Patrick*, een Zuid-Afrikaanse student wiens vriendin werd opgepakt. 'Ze stak een grote vuilnisbak in brand met gevaarlijke chemicaliën op een drukke weg vlakbij een tankstation.'

Ondanks dat vooral zwarte studenten de zware financiële lasten voelen, is het protest zeer breed gedragen. 'Het gaat uiteindelijk vooral over de kloof tussen een kleine, geprivilieerde groep, die bepaalt wat gedoceerd wordt en tegen welke prijs, en de rest van de studenten', benadrukt Steven Van Wolputte, professor verbonden aan het

Instituut voor Antropologie in Afrika. 'Dat overstijgt ras: het gaat evenzeer over gender, klasse of taal. Voor de regering is onderwijs een privilege, terwijl de studenten het zien als een investering in de toekomst waar iedereen recht op moet hebben.'

Liberation before education

De situatie liep intussen zo uit de hand dat verschillende universiteiten hun deuren

moesten sluiten. Verbeeck schat de situatie in: 'De overheid heeft de verantwoordelijkheid doorgeschoven naar de universiteiten zelf. Het zou dus aan de universiteiten zelf zijn om te beslissen hoeveel die inschrijvingsgelden moeten bedragen. Die universiteiten zitten bijgevolg geperst tussen de kwade studenten aan de ene kant en de overheid aan de andere kant.' Intussen zijn de armere studenten die hun diploma willen halen om op de arbeidsmarkt terecht te komen de pineut.

Het is nu de vraag hoe lang het onderwijssysteem van Zuid-Afrika nog in deze greep zal gehouden worden. Dat hangt af van de bereidheid van de studenten om tot op het bot te gaan. 'Sommige van die studenten gebruiken de retoriek van de jaren 70: 'Libe-

ration before education!' 'Dat is toch straf', zegt Verbeeck. 'Men hoopt dat het natuurlijk niet zo ver komt, want de opstand heeft er toen wel toe geleid dat een hele generatie zichzelf heeft opgeofferd.'

Daar komt nog bij dat de overheid van Zuid-Afrika het zeer moeilijk heeft om die protesterende, hoogopgeleide jongeren in het land te houden. Velen vertrekken naar Australië, maar ook naar andere landen waar ze een betere toekomst denken te hebben. Die emigratie van hoogopgeleiden gecombineerd met de illegale immigratie van mensen uit Mozambique, Zimbabwe en Centraal-Afrika zorgen voor een weinig

ten', verklaart Verbeeck. 'Dat is niet echt te vergelijken met andere universiteiten.'

Voedingsbodem

Deze studentenprotesten komen natuurlijk niet uit de lucht gevallen. Ze maken deel uit van een bredere onvrede die heerst over de manier waarop Jacob Zuma, sinds 2009 president, en het ANC het land besturen. 'De universiteit is een beetje Zuid-Afrika in het klein', zegt Patrick daarover.

'Volgens veel mensen is de elite misschien gewijzigd, maar in de praktijk verandert er niet veel', legt Van Wolputte uit. 'Het feit dat de regering dan ook nog eens zo gewelddadig reageert, drijft de spanning enkel op.'

'De eerste post-apartheid generatie dacht dat het afgelopen zou zijn met privileges', zegt ook Verbeeck, 'maar die beloftes zijn niet ingelost.'

Dat heeft verschillende oorzaken. 'Hoewel het land een heel progressieve grondwet heeft, is Zuid-Afrika ingehaald door een economische en een politieke realiteit', schetst Van Wolputte. 'Er ontstond rivaliteit binnen het ANC, dat meer koepelorganisatie dan een hechte politieke partij is.'

'Er zitten competente mensen bij het ANC, maar zij worden tegengewerkt door de aanhangers van Zuma', beschuldigt Patrick. Dat de president al in nauwe schoentjes kwam te staan door een aantal schandalen rond de bouw van een villa en de aankoop van een privéjet, draagt ook niet bij tot een groot vertrouwen in het nieuwe politieke bewind: 'Hij is voor veel mensen de verpersoonlijking van een nieuwe, corrupte elite', aldus Verbeeck.

Ondertussen is ook de economische situatie van veel Zuid-Afrikanten er niet substantieel op vooruitgegaan. Volgens Patrick zijn de oude economische ongelijkheden tussen zwart en blank alleen maar versterkt door het neoliberale beleid van de regering: 'Er is een kleine zwarte elite bijgekomen, maar het is nog steeds een beperkte groep die sociale privileges bezit.'

*Patrick is een gefingeerde naam

‘De universiteiten zitten geperst tussen de studenten en de overheid’

GEORGI VERBEECK
PROFESSOR KU LEUVEN

‘Het gaat over wie privileges heeft en wie niet’

STEVEN VAN WOLPUTTE
PROFESSOR INSTITUUT VOOR ANTROPOLOGIE IN AFRIKA

hoopvolle toekomst voor het land.

Patrick merkt wel een verminderende interesse op bij vooral blanke studenten: 'Misschien komt dat door het militante karakter dat de beweging kreeg. De motivatie bij hen is ook gewoon minder groot, dus ze haken sneller af.' Het stijgende geweld en de soms vage eisen van de protesten zorgen eveneens voor desillusie bij sommigen.

Recent is de rust weer ietwat teruggekeerd doordat verschillende studentenleiders in de cel zitten of van de campus verwijderd zijn, en de examens eraan komen. In de universiteit van Stellenbosch, met wie de KU Leuven samenwerkt, is het al die tijd betrekkelijk rustig gebleven. 'Stellenbosch is een politiek en cultureel eiland met vooral blanke en Afrikaanssprekende studen-

Zeg eens arhhhh!

De opkomst van de IJslandse Piratenpartij

Eind vorige maand verkoos het kleine IJsland een nieuw parlement. Een opvallende nieuwkomer was de Piratenpartij.

Tekst Paul-Emmanuel Demeyere
Beeld Pjotr Hubin

De Piratenpartij in IJsland werd in 2012 opgericht. 'We maken deel uit van een bredere beweging die vooral iets wil doen aan de verouderde copyrightwetgeving en die aanpassen aan het digitale tijdperk', vertelt Halldóra Mogensen, parlamentslid voor de piratenpartij. Zij is sinds het prille begin lid van de partij. 'In het begin waren het vooral ICT'ers die zich tot de partij aangetrokken voelden', stelt zij. 'Tegenwoordig is de partij veel breder geworden.'

Hulda Þórisdóttir, politicoloog aan de universiteit van IJsland, relativeert echter het succes van de Piratenpartij. 'Ze zijn een deel van het verhaal van deze verkiezingen, maar niet het enige verhaal.' Volgens Þórisdóttir is de vooruitgang van de Regeneratiepartij, een nieuwe centrumrechtse partij, evengoed een opmerkelijk gegeven. 'Ze halen als nieuwe partij bijna 11 procent. Dat is heel opmerkelijk voor een partij die net opgericht is.'

Dit jaar werd IJsland opgeschrikt door een groot schandaal: de premier werd genoemd in de Panama Papers en moest opstappen. 'De partij van de premier, de progressieve partij, deed het heel slecht. Zij behaalden het slechtste resultaat ooit in een verkiezing', zegt Þórisdóttir. Volgens haar zijn het vooral de linkse kiezers die zich door het schandaal hebben laten leiden. 'Voor kiezers aan de linkerkant, en zeker voor degenen van de Piratenpartij, speelde het schandaal een grote rol.' Toch stelt Þórisdóttir dat het geen dominant thema is voor iedereen. 'Het was een factor, maar niet voor iedereen. Het hangt af voor wie je stemt.'

Geen antipolitiek

De Piratenpartij is alvast iets totaal anders dan de klassieke partijen. 'We vinden het wiel heruit', zegt Mogensen. Ook Þórisdóttir stelt dat de Piratenpartij afwijkt van de andere partijen. 'Ze hebben een erg vlakke structuur zonder een centrale partijleiding en zonder vaste voorzitter, maar met een roterend voorzitterschap.'

Volgens Mogensen is die vlakke structuur wel soms een last. 'De media willen altijd een gezicht plakken op wie de macht heeft. We zijn dus midden in het proces om hen duidelijk te maken dat het bij ons anders is.'

Volgens Þórisdóttir zijn de piraten echter niet antipolitiek. 'Ze zijn anti-establishment, maar op een verstandige en verantwoordelijke manier. Ze geven harde kritiek op de manier waarop aan politiek wordt gedaan, maar ze dragen ook oplossingen aan.'

Ook de directe democratie en transparantie staan bij de piraten centraal. 'Op ons internetplatform kunnen mensen voorstellen doen en erover discussiëren en er uiteindelijk over stemmen. Die voorstellen worden dan partijstandpunten', vertelt Mogensen.

Toch is de piratenpartij een macht geworden om rekening mee te houden. 'In IJsland is het de gewoonte om een sterke coalitieregering te vormen met twee partijen', stelt Þórisdóttir. Dat is nu niet meer het geval. Nu zijn er minstens

drie partijen nodig om een regering te vormen. Dat biedt perspectieven. 'Het politieke landschap is hier helemaal veranderd en het is mogelijk dat de Piratenpartij gedoogsteun gaat geven. Het is ongewoon, maar niet onrealistisch', stelt Þórisdóttir. Mogensen ziet het

echter somber in. 'We wachten nog op de uitnodiging om mee te mogen onderhandelen, maar ik vrees dat de klassieke partijen een regering zullen vormen zonder ons.' Toch is ze ook strijdbaar: 'We zullen blijven vechten voor de verandering in ons systeem.'

'De Piratenpartij is anti-establishment, maar op een verstandige en verantwoordelijke manier'

HULDA ÞÓRISDÓTTIR
POLITICOLOOG

De Leuvense Piratenpartij blaast zichzelf nieuw leven in

De Piratenpartij is ook in Leuven weer actief, al staan ze nog niet op het punt om onze stad te veroveren.

Tekst Simon Thys

Met heuse *pirate drinks* bespreekt de Leuvense crew – een plaatselijke afdeling – hoe de toekomst voor de piraten in Leuven eruit zal zien. Ze zien zichzelf niet als de klassieke politieke partij en dus zijn ze niet zomaar op het politieke spectrum te plaatsen. 'Het sociale van links en het liberale van rechts', aldus David Leben, piraat die kandidaat was voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2012.

De Leuvense crew is op dit moment klein en bestaat uit een vijftal mensen. De Piratenpartij kwam in 2012 al op in Leuven, toen strandde ze rond de 1 procent.

Na de verkiezingen voor het Vlaamse parlement in 2014 was de partij stilgevallen na een intense campagne. Het opnieuw samenkomen is nu de derde incarnatie in Leuven.

Blijven bewegen

De vernieuwde interesse komt volgens Leben door de politieke aardverschuivingen. 'Er is een trend van populistische opkomen, niet alleen in de VS maar overal ter wereld. De mensen zijn hun geloof in de huidige politiek kwijt', aldus Leben.

De Piratenpartij wil dit vertrouwen door terug het vertrouwen in de

mensen te leggen, zoals ze zelf zeggen. Zo willen ze meer inspraak door directe democratie. Ze willen niet alleen referenda gebruiken, die toch niet onbesproken bleven sinds de brexit. 'Met referenda zijn er wel enkele problemen, vooral dat het ongenueanceerde vragen zijn. Inspraak moet verder gaan. Zo is er bijvoorbeeld *liquid democracy*, een systeem waarbij het internet gebruikt wordt zodat burgers constant input kunnen geven over lopende zaken en ze zelf ook voorstellen kunnen doen', meent Leben van de Leuvense crew.

Dat is een systeem dat ze ook gebruiken voor de interne werking van de partij. Daarom noemt Leben

de Piratenpartij eerder een beweging dan een klassieke politieke partij: 'De Piratenpartij is voornamelijk een beweging. We zijn ook een partij maar dat is eerder om ideeën aan te brengen in het huidige systeem.'

Ideeën rijpen

Op de kritiek dat de Piratenpartij onrealistische ideeën wil aanbrengen, stelt Leben dat ze eerder de weg effenen voor zulke ideeën, zodat die na verloop van tijd toch gedeeld worden door sommigen. 'Vorige verkiezingen waren wij de enigen die het onvoorwaardelijk basisin- komen in ons partijprogramma

hadden staan. Op dit moment is dat onderwerp algemeen bespreekbaar geworden over het hele politieke spectrum heen en worden er wereldwijd experimenten mee uitgevoerd', vertelt hij.

De Piratenpartij is een beweging omdat de ideeën die ze aanbrengen wel degelijk leven onder de mensen meent Leben. 'Er ontstaan allereerste burgerbewegingen, gaande van Occupy en Nuit Debout tot samen lokaal groenten telen en *repair* cafés. De burgerbewegingen, de mensen die een bijdrage willen leveren aan de samenleving, moeten ook een stem hebben op het politieke niveau. Dat is er duidelijk nog te weinig.'

Studentenkoepel ontwikkelt overzicht van fietsenstallingen in app

Fiets niet meer fout parkeren met Quivr

De Leuvense studentenkoepel LOKO werkt aan een uitbreiding van de app Quivr. Die zal nu een overzicht geven van alle fietsstallingen in Leuven. De app zou in het tweede semester een testfase ingaan.

Tekst Eline Stevens
Foto Bart Heleven

In de toekomst zal de app Quivr de locaties van fietsenstallingen weergeven. LOKO, de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie, wil daarmee een fietsvriendelijker kader creëren in Leuven.

Daarnaast kadert het project binnen de acties die LOKO vorig jaar ondernam tegen GAS-boetes voor het foutparkeren van een fiets. 'De stad Leuven kampt met twee grote problemen wat betreft fietsenstallingen', zegt Kenny Van Minsel, mandataris mobiliteit bij LOKO. 'Ten eerste zijn er veel te weinig fietsenstallingen. Ten tweede zijn ze te weinig zichtbaar. Veel mensen weten niet waar ze hun fiets reglementair kunnen parkeren.'

Locatieherkenning

Dat tweede probleem wil LOKO oplossen door studenten een overzicht te bieden van fietsenstallingen in de buurt. Op de website leuven.inbeweging.quivr.be is die informatie reeds beschikbaar. Op basis van locatieherkenning kan je daar zien welke stallingen nabij zijn. Die mogelijkheid wordt geïntegreerd in Quivr en uitgebreid met een vermelding van de maximumcapaciteit van de fietsenstalling.

Quivr zal je dus tonen welke stallingen zich in je buurt bevinden en hoeveel fietsen daar kunnen staan, maar niet hoeveel plaatsen er al bezet zijn. 'Het aantal beschikbare plaatsen weergeven, is een onhaalbaar systeem', zegt

Van Minsel. 'Oude stallingen aanpassen aan zo'n systeem is onbetaalbaar, maar bij nieuwe fietsenstallingen is het financieel beter mogelijk. We ijveren er dan ook voor om de nieuwe fietsenstalling onder het Martelarenplein, die er komt in 2018, wel met zo'n systeem uit te rusten.'

GAS-boetes

De app moet ook vermijden dat studenten een GAS-boete krijgen voor een foutgeparkeerde fiets. Wanneer je namelijk je fiets parkeert in de zones rond het Martelarenplein of De Somerplein, riskeer je een GAS-boete van 55 euro. Dat is net zo veel als voor een foutgeparkeerde auto. Vorig academiejaar in mei organiseerde LOKO nog een studentenprotest tegen die maatregel. 'De GAS-boetes zijn een belangrijk deel van het probleem, maar dit project voeren we vooral uit om de fietsmobiliteit te verbeteren', laat Van Minsel weten.

'Het aantal beschikbare plaatsen weergeven, is een onhaalbaar systeem'

KENNY VAN MINSEL
MOBILITEITSMANDATARIS LOKO

Quivr is een gratis app, maar om een uitbreiding te ontwikkelen, is geld nodig. Dat geld komt uit de buspasmiddelen. Van de 20 euro die studenten moeten betalen voor een buspas, wordt de helft door de KU Leuven geïnvesteerd in duurzame mobiliteit. Ook het fietspompnetwerk doorheen de stad werd op die manier gefinancierd.

De uitbreiding van Quivr staat in het beleidsplan van LOKO, maar een concrete lancingsdatum is er nog niet. De studentenkoepel hoopt in het tweede semester met een testfase te starten. De app zelf wil de studentenkoepel in diezelfde periode lanceren.

'Er zijn veel te weinig fietsenstallingen, bovendien zijn ze te weinig zichtbaar'

KENNY VAN MINSEL
MOBILITEITSMANDATARIS LOKO

De wereld rond op zoek naar studentennieuws

Studenten trekken de straat op in VS

De VS staan in rep en roer nu de republikeinse presidentskandidaat Donald Trump officieel verkozen is als president-elect. In Berkeley, Californië trokken zo'n 1.500 studenten en leraren de straat op om hun ongenoegen na de verkiezingsuitslag te laten horen. Onder de slogan 'Not our president' marcheerden ze samen naar de prestigieuze University of California - Berkeley, een universiteit die bekendstaat voor haar eerder progressieve standpunten. 'We zetten de klok terug naar het jaar 1950', aldus een van de aanwezige studenten.

Ook in Oakland, Seattle, Washington en aan de University of Texas kwamen studenten de straat op, maar in kleinere aantallen. In vele andere Amerikaanse grootsteden waren er hier en daar ook betogingen tegen de nieuwverkozen president-elect.

India vraagt Groot-Brittannië meer universitaires toe te laten

De Britse premier Theresa May is op handelsmissie in New Dehli, India. De ideale gelegenheid voor haar Indische ambtgenoot Narendra Modi om een verzoekje in te dienen. De voormalige Britse kolonie wil dat Groot-Brittannië de poorten van haar universiteiten wijder open zet voor Indische studenten. May counterde eerder al dat haar land reeds een soepel beleid heeft voor Indiërs en dat negen op de tien visumaanvragen worden goedgekeurd.

Volgens de Britse premier ligt dat aantal zelfs hoger dan alle visumaanvragen van de VS, Australië en China bij elkaar opgeteld. Of Modi dus nog wat extra uit de brand kan slepen, is maar de vraag.

Woelige weken in Brazilië

Brazilië kende al een broeierige zomer na wekenlange protesten tegen de Olympische Spelen. Ook presidente Dilma Rousseff werd op de korrel genomen en moest noodgedwongen aftreden waarna vicepresident Michel Temer het roer overnam. Diens onderwijsbeleid ligt nu hevig onder vuur. Studenten over het hele land bezetten zo'n 1.355 onderwijsinstellingen waaronder 96 universiteiten. Onder aanvoering van de amper 16-jarige studente Ana Julia Ribeiro eisen de studenten dat de overheid niet snoeit in het budget voor onderwijs en dat het systeem kwaliteitsvoller wordt.

'Scholen zijn best betaalbaar en veel jongeren zitten netjes in de les. Maar ze leren er te weinig. Veel scholieren kunnen wel lezen en schrijven, maar begrijpen totaal niet wat de woorden betekenen:

functioneel analfabetisme heet dat', betoogt Ribeiro. Doorn in het oog van de studenten is ook het nieuwe 'scholen zonder partij'-beleid dat de conservatieve Temer wil invoeren. Daarbij worden scholen en universiteiten aangemaand om geen politieke voorkeuren en stromingen meer te bespreken in de les. 'Op die manier komt er een heel leger van scholieren aan dat niet meer voor zichzelf kan denken', klinkt het bij de studenten.

De golf van onrust werd nog aangewakkerd toen de 16-jarige student Lucas Mota tijdens een van de demonstraties werd doodgeschoten. De politici in het land wisten hun handen daarop in onschuld tot nog groter ongenoegen van de demonstranten. (Jef Cauwenberghs)

Studenten met een migratieachtergrond maken minder kans aan de KU Leuven

Diverse mentaliteit nog geen prioriteit

Universiteiten in het buitenland kennen de laatste jaren steeds meer bewegingen die het gebrek aan etnische diversiteit aankaarten. Aan de KU Leuven blijft het stil.

Tekst Simon Grymonprez, Pjotr Hubin en Eva Sevrin
Beeld Celine Vandeweghe

'Ontdek jezelf, begin bij de wereld': de slagzin van de KU Leuven omarmt in één keer zowel diversiteit als identiteit. Wanneer je rondkijkt in de aula, je professoren evalueert of je cursussen doorbladert, kom je echter tot een ontzettend blanke conclusie.

De KU Leuven blijft een overheersend witte universiteit. Waar loopt het mis? Er is een aangepast diversiteitsbeleid. Er is een contactpersoon voor studenten met een migratieachtergrond. Er is begeleiding, er zijn verschillende initiatieven. Toch nemen minderheden minder deel aan het hoger onderwijs, en liggen de uitvalcijfers significant hoger.

'Minderheden zijn een goede barometer van een dieperliggend probleem', vertelt professor Nadia Fadil, faculteit Sociale Wetenschappen. De onderrepresentatie van minderheden aan onze universiteit weerspiegelt zo veel eerder structurele problemen binnen de universiteit dan 'de wereld'.

Ontmoedigingsbeleid

'Je bent gewoon te dom om hier te zitten.' Die zin moest Yassira Samadi van een van haar leerkrachten aan de middelbare school aanhoren. En dat was geen geïsoleerd voorval. Toch maakte Yassira haar aso-opleiding Economie-Wiskunde af, en studeert ze momenteel Handelsingenieur.

'Er heerst echt nog een ontmoedigingscultuur in het lagere en middelbare onderwijs', vertelt professor Katlijn Malfliet, vicerector van het Diversiteitsbeleid. Vele jongeren met een migratieachtergrond hebben namelijk gelijkaardige verhalen. Leerkrachten raden deze groep studenten sneller aan om tso of bso te doen. Zelfs bovengemiddelde leerlingen worden zo ontmoedigd, terwijl de leerkrachten hen net zouden moeten ondersteunen.

De KU Leuven heeft enkele initiatieven op touw gezet om dit ontmoedigingsbeleid tegen te gaan. In de lerarenopleiding wordt sinds kort bijzondere aandacht aan het probleem gegeven. Daarnaast zijn er ambassadeurs, namelijk succesvolle studenten aan de KU Leuven met een migratieachtergrond, die middelbare scholen bezoeken en naar infosessies gaan.

Liever de VUB dan de KU Leuven

Door de ontmoedigingscultuur vanaf het lager onderwijs is de instroom van de universiteit ook minder. Toch scoren de Vrije Universiteit Brussel (VUB) en de Universiteit Antwerpen (UA) beter en

bereiken zij wel een heterogenere studentengroep. Brussel en Antwerpen zijn diversere steden dan Leuven, maar toch speelt er een tweede element mee.

'Leuven is ook minder aantrekkelijk door de uitstraling en reputatie van de universiteit', vertelt professor Fadil. De KU Leuven als elitaire universiteit die zich richt op de gegoede middenklasse: het imago blijft kleven. Daardoor kan de VUB of de UA ook meteen aantrekkelijker lijken.

'De universiteit heeft bepaalde waarden die diversiteit niet aan banden leggen', vertelt professor Fadil. 'Zo zijn hoofddoeken bijvoorbeeld toegestaan en is er een studentenmoskee. De universiteit zou zich duidelijker zo moeten positioneren.'

Het curriculum aan de KU Leuven wordt nog steeds gedomineerd door een erg blank en mannelijk denkbeeld

Witte aula, witte professoren

Want ook wanneer de studenten aan de universiteit beginnen, hebben ze veel meer kans om de opleiding niet af te maken. Voor bepaalde factoren wordt begeleiding aangeboden, zoals de mogelijke taalachterstand.

Een andere factor echter, die veel moeilijker op te lossen valt met een contactpersoon of ondersteunende maatregelen, is de sociale factor. Studenten van migratieafkomst vertellen dat het niet altijd makkelijk is om je in zo'n homogene groep te bewegen. Dat gaat van gekke blikken krijgen tot ignorante opmerkingen: 'Jij spreekt de taal wel vlot hè!' of 'Je bent best slim eigenlijk!'. Dat zijn vormen van micro-agressie. De uitingen zijn niet per se kwetsend bedoeld, maar getuigen van een negatief denkbeeld waar de studenten zich nog steeds tegenover moeten bewijzen.

'Het idee van een groep te hebben met medestudenten die door hetzelfde gaan, zoals aan de VUB mogelijk is, kan echt ondersteuning bieden,' vindt Yasmina Aboakkouy, student biomedische wetenschappen. Maar ook het overgrote merendeel van de professoren

is blank en mannelijk. Dat terwijl rolmodellen een essentiële functie vervullen.

De KU Leuven neemt reeds stappen op vlak van aanwervingsbeleid voor een beter genderevenwicht. Voor etnische diversiteit schiet dat beleid nog tekort. Professor Fadil beaamt dat: 'Ook op niveau van etniciteit zou dit een prioriteit moeten zijn.' Culturele diversiteit aanmoedigen binnen een universiteit betekent ook culturele diversiteit valoriseren binnen het curriculum.

'Het curriculum is nooit neutraal. Studenten groeien nog steeds op met een eurocentrisch denkbeeld', vertelt professor Orhan Agirdag, faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen. Hierdoor wordt de wereld ontdekken weer wat moeilijker. Het vak 'Inleiding tot de Wijsbegeerte' bijvoorbeeld, dat alle studenten aan de KU Leuven moeten volgen, laat uitsluitend Westerse denkers aan het woord, waardoor studenten niet geconfronteerd worden met diversere denkkaders.

'Tijdens Inleiding tot de wijsbegeerte haalde mijn professor de ramadan aan', vertelt Yasmina. 'Dat geeft de mogelijkheid andere visies aan het woord te laten. Zo geef je het gevoel dat er ook plaats is voor onze identiteit.'

Nood aan verontwaardiging

Aan universiteiten van andere landen, zoals in de Verenigde Staten en in Nederland, zijn er al langer actieve bewegingen rond dit thema.

'Uiteraard zijn er cultuurverschillen met Nederland, waar activisme bekender is. Maar wij willen vooral resultaten', vertelt rector Rik Torfs. 'Maatregelen en goede resultaten. Je kan van alles van de daken schreeuwen, maar wij willen vooral die participatiegraad verhogen.'

Maar dat kan zomaar deel zijn van het probleem. Een gebrek aan diversiteit kenmerkt meerdere lagen van de academische omgeving. Activisme kan een mentaliteitsverandering teweegbrengen, iets wat nodig is als je zo grondig de bouwstenen wil herleggen.

'Er is een gelijkemansbeleid, en net daardoor heerst er een soort van berusting', vertelt Heidi Mertens, hoofd van de dienst Diversiteitsbeleid. 'Daardoor worden de impliciete structuren minder aangepakt.'

Zo hoeft de gemiddelde student helemaal nooit bij diversiteit stil te staan. Daarom wordt het vervolgens gemakkelijk om de *implicit bias* te laten floreren onder studenten. En dat terwijl de wereld ontdekken net heel wat meer inhoudt dan dat.

Ook *Veto* volgde de verkiezingen. Deze foto links werd gemaakt voor duidelijk werd dat Donald Trump de volgende president van de Verenigde Staten wordt.

Iedereen vlotter naar een job met nieuw initiatief Studentennadviesdienst

Studenten en werkgevers in contact dankzij Student Career Center

Goed nieuws voor bijna-afgestudeerden: een begrijpelijke database zal vanaf volgend jaar alle informatie over werkmogelijkheden na het studeren verzamelen op één centrale plaats.

Tekst Sana Jedidi
Beeld Josje Kerkhoven

Het Student Career Center wordt een brug tussen het universiteitswezen en de bedrijfswereld, en wil vooral inzetten op het beter communiceren van opportuniteiten naar studenten, die nu soms nog van het kastje naar de muur gestuurd worden.

Alle krachten worden gebundeld

De verschillende diensten die bezig zijn met het uitstroombesluit en allemaal op verschillende golflengtes communiceren, zullen via dit initiatief op één centrale plaats beheerd worden. Dienst Studentennadvies is één van de partijen die een grote rol gaat spelen. Zij slaat de handen in elkaar met onder andere de KU Leuven Jobdienst, LCIE, Project Vrijwilligerswerk en Juridische Dienst Studenten. Ook Randstad wordt een centrale schakel in het hele verhaal. De HR-dienstverlener zal al zijn professionele expertise ter beschikking stellen van het Career Center.

'De grootste bezorgdheid was dat er dubbel werk gedaan zou worden'

BRAM VAN BAELEN, VOORZITTER LOKO

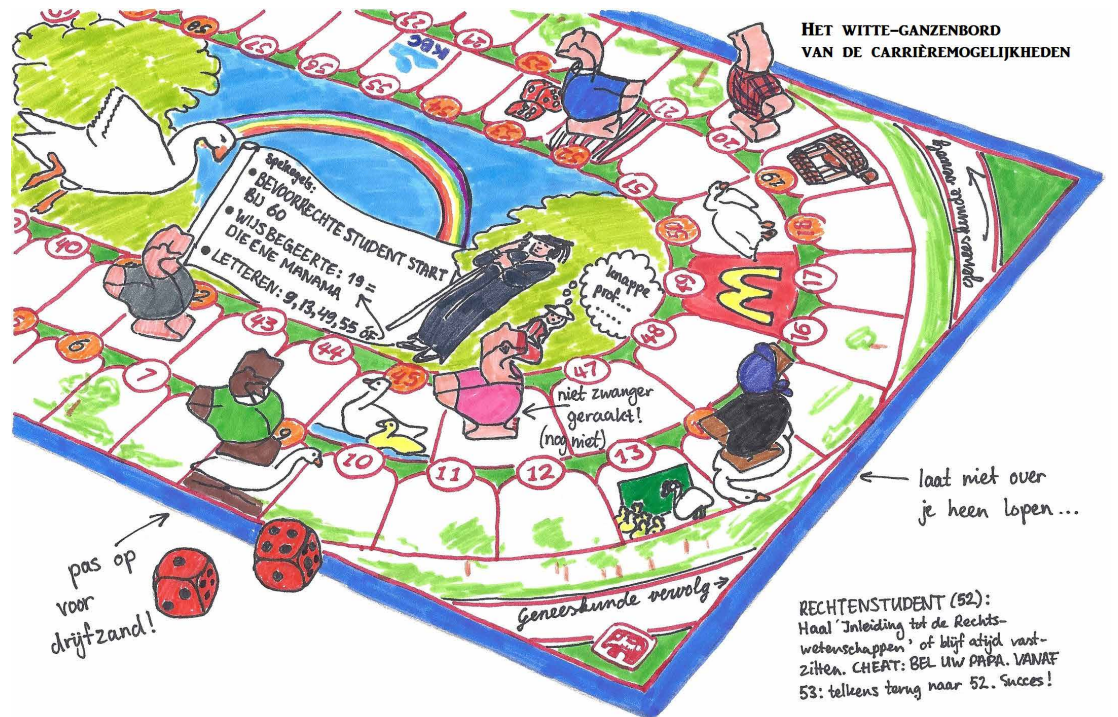
Op woensdag 16 november wordt een persconferentie georganiseerd, waar duidelijk zal worden wat de concrete plannen zijn van dit centrum en hoe het een verbetering is van het huidige systeem. 'Wij zijn nu nog hard achter de schermen aan het werk om alles op het allerlaatste moment nog in orde te krijgen, vooral wat betreft de website', vertelt Valérie Jochems, die alles dirigeert en als woordvoester optreedt. 'We hebben er echt veel energie in gestoken om dat op poten te zetten. Alles start eigenlijk pas vanaf de persconferentie.'

Inzetten op communicatie

Eerste fase is het lanceren van de website. Die lancering staat momenteel gepland op 22 november. Het digitale platform zal meteen actief zijn voor iedereen: studenten, alsook personeel van de KU Leuven. Aanvullend komt er een Facebook-pagina. Volgende week zal de communicatiecampagne officieel worden ingeluid. Duidelijke berichtgeving is vaak een moeilijk punt bij dit

soort initiatieven, dus om genoeg gehoor te geven aan de lancering staan een aantal specifieke plannen op til. 'Op 17 en 21 november beginnen wij met de communicatie naar de studenten toe. Dan gaan wij op drie verschillende plaatsen in Leuven uitleggen waar wij precies voor staan, in combinatie met een wedstrijd', klinkt het bij de organisatie. Ook LOKO en een aantal kringen, zoals VTK en Ekonomika, zijn betrokken geweest bij het project, dat zeer enthousiast wordt onthaald. Hier ziet men vooral voor de kleinere studentenverenigingen een positieve evolutie. 'De grootste bezorgdheid

was dat er dubbel werk gedaan zou worden. Dat deze dienst het werk van de kringen zou doen en omgekeerd', zegt Bram Van Baelen, voorzitter van LOKO. 'Daarom was ons standpunt dat het Student Career Center complementair moet zijn aan de initiatieven van de kringen, niet concurrerend. Bepaalde kringen hebben bijvoorbeeld al sterke jobbeurzen. Maar het feit dat het Student Career Center niet gebonden is aan een faculteit en net overkoepelend werkt, is zeker goed voor bepaalde diploma's en studenten die een job in multidisciplinaire sectoren willen zoeken.'

Klankbordgroep moet Alma doen meegaan met de trends

Studenten krijgen meer inspraak in Alma

Studenten moeten meer zeggenschap krijgen in de gang van zaken bij de restaurants van Alma. Daarvoor richt de Leuvense Overkoepelende Organisatie een klankbordgroep op.

Tekst Tim Van Roey

In de Raad van Bestuur van Alma zetelt een diverse groep mensen: professoren, vertegenwoordigers, horecamensen ... Het doel van de raad is het nemen van strategische beslissingen en het uitzetten van de grote lijnen. Daarom werd beslist een klankbordgroep op te richten waarin studenten zelf input kunnen geven over trends die gaande zijn binnen Alma.

Zithoekjes en een kickertafel

De klankgroep zou zich veeleer met trendmatige thema's gaan bezighouden. Denk hierbij aan de samenstelling van menu's, nieuwe gerechten, snacks... Ook de inkleding van Alma-vestigingen wordt onder de loep genomen. Het doel is immers om de restaurants zo gezellig mogelijk te maken. Zo kunnen de studenten

voorstellen doen omtrent de inrichting van meer zithoekjes en een kickertafel.

Alma probeert zo hip mogelijk te blijven en moet daarom mee zijn met de jeugd. Zo werd woensdag de voetbalwedstrijd Nederland-België op groot scherm uitgezonden in Alma 2 en waren daar *pulled pork burgers* verkrijgbaar. Een andere trend bij jongeren is het bewuster gaan eten. Denk hierbij aan vegetarisme en veganisme. Ook hier wil Alma op inspelen door dagelijks verschillende aangepaste maaltijden aan te bieden.

Vroeger werd er ook al onderzoek gedaan om de restaurants te verbeteren maar dat ging dan via onderzoeksbureaus die helemaal niet hetzelfde resultaat boden

De ideale mix

Idealiter zou de groep samengesteld zijn uit een achttal studenten, waarbij een perfecte mix wordt gemaakt en ongeveer elke 'eter'

vertegenwoordigd is. Zo zou het beeld erg vertekend zijn wanneer er zes veganisten in de groep zouden zetelen. Sowiesso zullen enkele studenten uit de Algemene Vergadering van LOKO, enkele onafhankelijke studenten en twee vertegenwoordigers van LOKO, die overkoepelend bevoegd zijn voor het thema 'voeding', in de groep zetelen.

Zo verklaart Bram Van Baelen, lid van de raad van bestuur: 'Bij Alma beseft men dat de mening van slechts acht studenten niet representatief is voor de brede studentenpopulatie, maar het enige wat de klankgroep doet is ideeën en suggesties aandragen. Deze worden steeds verder besproken op een operationeel niveau bij Alma zelf of op de raad van bestuur.'

Binnenkort gaat Alma op zoek naar studenten die hieraan willen deelnemen met een oproep via sociale media. De groep zou vier keer per semester samenkomen. Enig engagement is dus vereist.

'Men beseft dat de mening van slechts acht studenten niet representatief is voor de brede studentenpopulatie,'

BRAM VAN BAELEN
VOORZITTER LOKO

Subsidiewerking LOKO onder de loep

Voorlopig geen stormloop naar subsidies studentenactiviteiten

Met het nieuwe subsidiesysteem van de Leuvense studentenkoepel kunnen studenten subsidies aanvragen voor evenementen die ze zelf organiseren. De eerste reacties zijn positief.

Tekst Arne Sonck

Sinds dit academiejaar is de nieuwe subsidiewerking van studentenkoepel LOKO van kracht. In het kader van haar hervorming herzag de studentenkoepel zijn subsidiewerking zeer grondig.

Met het nieuwe systeem kan iedereen nu subsidies aanvragen bij LOKO voor projecten. Het vorige systeem gaf enkel vrije verenigingen en kringen toegang tot financiële steun vanuit LOKO. Dat was bovendien niet eenvoudig door het veel te complexe reglement. Nu is dat dus versimpeld.

Het nieuwe systeem kent drie soorten subsidies. Allereerst zijn er werkingssubsidies, ofwel een vast bedrag dat kringen en vrije verenigingen aan het begin van het jaar kunnen aanvragen om hun algemene werking te financieren. De vzw-subsidies hebben een vast bedrag dat kringen en vrije verenigingen kunnen aanvragen om de overstap naar een vzw te financieren. Op 1 november verliep de deadline voor het aanvragen van die subsidies. De derde soort subsidies, de projectsubsidies, kunnen nog het hele jaar aangevraagd worden.

'Wij staan enorm achter het nieuwe subsidiesysteem'

LUKAS DE BACKER
PRESES VTK

Zelf organiseren

Het zijn de projectsubsidies die de grootste verandering vormen. Die subsidies laten zowel kringen en vrije verenigingen als individuele studenten toe om voor ieder project een aparte subsidie aan te vragen. Ook LOKO zelf kan projectsubsidies aanvragen om eigen evenementen te financieren.

De bedoeling van deze projectsubsidies is om studenten te stimuleren activiteiten voor hun medestudenten te organiseren. De voorwaarden voor zulke subsidie zijn dan ook bijvoorbeeld dat het evenement Leuvenbreed is (voor alle studenten), dat er geen voorrang/korting

wordt gegeven aan eigen leden en dat het evenement tweetalig gecommuniceerd wordt.

Ook mag het evenement niet louter recreatief zijn; een kofteestje kan je er dus niet mee organiseren. Lezingen of debatten zijn bijvoorbeeld wel een mogelijkheid. Ook het Groot Dictee der Leuvense Studenten wordt zo georganiseerd met een projectsubsidie.

Nog in kinderschoenen

Deze nieuwe projectfinanciering staat momenteel nog in haar kinderschoenen en wordt nog niet zoveel gebruikt. Van de 25.000 euro die LOKO ervoor vrijmaakte, werd nog slechts 2.500 euro uitgereikt. Dat komt neer op 27 projectsubsidies. Cilia Gouwy, ondervoorzitter Diensten en Ondersteuning, legt uit: 'We hebben voor de projectsubsidies vooral aanvragen gekregen van vrije verenigingen, maar nog niet zo vaak van losse studenten. Dat komt volgens ons omdat het nog wat tijd nodig heeft, dus we verwachten dat het wel zal stijgen. Het academiejaar is nog maar net bezig en we verwachten niet dat studenten meteen vanaf het begin al grote projecten hebben die ze op poten willen zetten.' 'We willen nu vooral inzetten op bekendheid en communicatie naar de studenten toe. Daarvoor gaan we vooral via Facebook werken', vervolgt Gouwy. 'In het begin van het

schooljaar hebben we vooral infosessies gegeven aan kringen en vrije verenigingen, over de projectsubsidies, maar ook over de werkings- en vzw-subsidies.'

Op 1 november verliep de deadline voor het aanvragen van de werkings- en de vzw-subsidies. De werkingssubsidies dienen om de algemene werking van kringen te ondersteunen. Het gaat om een vast bedrag dat wordt aangevraagd aan het begin van het schooljaar, aangepast aan de grootte van de vereniging.

Van de 17.375 euro die LOKO vrijmaakte voor de werkingssubsidies werd ongeveer 13.000 gebruikt. 'Wij hebben zo'n 42 aanvragen goedgekeurd voor werkingssubsidies,' vertelt Gouwy, 'dat is ongeveer gelijklopend met vorige jaren. Ook voor vzw-subsidies hebben we 42 aanvragen goedgekeurd.' Daar keerde LOKO 7.000 euro uit van de 12.000 die werd vrijgemaakt.

Mening kringen

De kringen lijken voorstander van de vernieuwde werking. Vooral dat de administratieve last voor het aanvragen enorm naar beneden gegaan is, stemt de kringen tevreden. Lukas De Backer, preses van VTK, legt uit: 'Wij waren vanuit VTK enorm voortrekker van het nieuwe systeem en we staan er nog steeds achter. Wij vinden dat er zo een efficiëntere verdeling van de financiële hulp kan gebeuren naar kringen toe.'

Ook VTK vroeg een projectsubsidie aan. 'Wij hebben gevraagd om sponsoring van onze cultuurreis. Daar was toen nog geen duidelijke regeling rond. Op de Algemene Vergadering (*vergadering van LOKO met alle kringen, red.*) is daar dan verduidelijking over gekomen. We kunnen nu niet onze cultuurreis sponsoren, maar wel een museumbezoek of andere dergelijke culturele activiteiten op die reis. Dat leek ons wel een goede oplossing', vertelt De Backer.

Evaluatie

De projectfinanciering zal nog wat moeten worden bijgeschaafd doorheen het jaar. 'We hebben op de Algemene Vergadering al een paar aandachtspunten geformuleerd om het systeem bij te sturen', vertelt Gouwy. 'We zijn van plan dat nog te doen doorheen het jaar en op het einde willen we het dan volledig aftoetsen aan onze doelstellingen.'

'Het systeem is ook nog maar van begin dit jaar in werking, het is nu nog te vroeg om dat al te evalueren. Dat moeten we op het einde van het jaar wel grondig doen', meent De Backer. 'Dan kunnen we nagaan hoeveel er is aangevraagd en of het geld naar zaken is gegaan waar we wensten dat het naartoe zou gaan. Op basis daarvan kunnen we dan eventueel de nota aanpassen.'

LIFEHACK

Sluipwegen voor de Leuvense student

Lifhack: Eetbare borden

Deze week: *Leven zonder afwas? Eet je bord op!*

Anton Geers

Ben jij er zo één die de hele week zijn afwas opstapelt tot labiele constructies? Om dan vrijdag of god weet wanneer vol weemoed en wanhoop de klus te klaren omdat de schimmelcultuur te

opdringerig werd? Verlicht dan je lasten door geen borden meer te gebruiken en je afwas-*Burj Khalifa* zal snel slinken.

Hoe, geen borden? Wel, een interessant alternatief om je eten op te serveren, is een wrap. Kap je patatjes, vlees en groenten samen op de wrap, eet smakelijk (zonder ratelend gekletter van servies dat je kater weer doet knallen), rol de restjes op in de wrap en geniet als afsluiter van je maal (of daags nadien) van een interessante wrap. Deze interessante combinatie van wrappingrediënten is misschien wel het gat in de foodie-markt, je weet maar nooit.

Wij zoeken schrijvers, fotografen, lay-outers, eindredacteuren, cartoonisten, illustratoren, IT'ers, nalezers, videomakers ...

Interesse? Stuur een mailtje naar veto@veto.be, kom langs op onze redactie ('s Meiersstraat 5, eerste verdieping) of kom elke vrijdag om 16u naar onze open redactievergadering ('s Meiersstraat 5, benedenverdieping). Iedereen welkom, absoluut geen voorkennis of ervaring vereist!

's Meiersstraat 5
016 22 44 38

VOOR ELK WAT WILS

In de reeks 'Voor elk Wat Wils' gaan we op zoek naar studenten met obscure hobby's. Deze week vonden we 're-enactor' Laurent Vanderstokken.

Tekst Simon De Smet

Beeld Vincent Peeters en RONA

De Slag bij Waterloo revisited

'Het openbaar vervoer zit wat tegen, ik heb vertraging (*smiley*)', is het bericht dat we ontvangen wanneer we op het punt staan aan te bellen bij Laurent Vanderstokken. Laurent is Masterstudent Regie aan de RITCS School of Arts in Brussel en gepassioneerd door *re-enactment*. Een ommetje later treffen we hem, met meeneemaaltijd in de hand, aan in zijn motelachtige studentenresidentie, bereid om te antwoorden op al onze vragen.

Laurent, hoe heeft de *re-enactment* microbe jou te pakken gekregen?

Laurent Vanderstokken: 'De microbe heeft me te pakken gekregen door mijn oma, die me, toen ik negen was, eens heeft meegenomen naar een museum in Waterloo waar toevallig een *re-enactment* aan de gang was. Toen sprong de vonk direct over. Daarbij komt dat ik van nature geïnteresseerd ben in geschiedenis, en meer specifiek in de Napoleontische oorlogen, veldslagen die vaak worden nagespeeld in *re-enactments*.'

Wat spreekt je aan in het naspelen van veldslagen?

'Het *hands on*, het zelf beleven en herbeleven van die gebeurtenissen boeit mij. Napoleon is in Rusland geweest: hoe waren hun dagen ingedeeld? Hoe gingen die legereenheden te werk? Je kan dat wel allemaal nalezen in dagboeken, maar met *re-enactment* geef je daar zelf invulling aan. Door zelf met een wollen jas en een rugzak van twintig kilo over het slagveld te lopen, ervaar je die historische gebeurtenis anders.'

Wordt er vertrokken van een script of van geschiedkundige documenten?

'Dat is afhankelijk van het evenement. Bij grote, commerciële *re-enactments*, zoals *De Slag bij Waterloo*, is alom gekend hoe de slag verliep en wordt gebruik gemaakt van een algemeen scenario met bijhorende strategieën.'

'Maar over het verloop van sommige veldslagen, waarover minder historische feiten bekend zijn, worden soms wel afspraken gemaakt. Bijvoorbeeld bij *De Slag van Waver* kan het zijn dat er wordt afgesproken dat op zaterdag de Fransen winnen en op zondag de geallieerden, ondanks dat het om dezelfde slag gaat. We streven er natuurlijk naar dat alles zo accuraat mogelijk verloopt, maar soms zijn er gewoonweg onduidelijkheden en kunnen we daarmee soepeler omgaan.'

'Een grappige anekdote is *De Slag bij Borodino*, een veldslag die Napoleon uitvocht in 1812 in Rusland. Naar aanleiding van de 200ste verjaardag werd die slag *gere-enact* in de aanwezigheid van Vladimir Poetin, en die loopt niet hoog op met historische feiten. Hij besloot dat de Russen de slag moesten winnen in plaats van de Fransen, terwijl er geen twijfel bestaat over het succes dat de Fransen toen boekten, maar in hun geschiedenisboeken staat het blijkbaar omgekeerd.'

In den tijd

Re-enactments gaan altijd over veldslagen of is dat een misvatting?

'Het burgerleven wordt eveneens uitgebeeld, maar dat gebeurt dan vaak op kleinere evenementen en in openluchtmusea. Er bestaat ook zoiets als *living-history*, wat verwant is aan *re-enactment* maar niet volledig hetzelfde. Bij *living-history* zoeken we afgelegen plekken op en doen we aan een vorm van onderzoek, proberen we te leven zoals ze het *in den tijd* gedaan hebben. Dat is een weekend *survival* eigenlijk.'

Hoe reageren mensen op jouw hobby?

'Goh, de meesten weten niet direct wat *re-enactment* inhoudt. Vertel je erover en toon je foto's dan begint het wel te dagen. Ze herinneren zich een fragment uit het nieuws of ze refereren naar *De Ideale Wereld*. Die mannen hebben ooit eens een sketch gemaakt *De re-enactment van de re-enactment*, voor dat filmpje hebben ze zich gebaseerd op *De Slag bij Hoogstraten*, een slag waar wij met onze vereniging trouwens aan hebben deelgenomen. Sommigen vinden wat wij doen kinderachtig, een beetje soldaatje spelen; anderen vinden het leuk, komen kijken en willen zelf meedoen.'

Tot slot, welke gebeurtenis zou je graag nog eens willen naspelen?

'Los van de haalbaarheid, lijkt mij de doortocht van Napoleon in Egypte wel indrukwekkend om na te spelen. Maar langs de andere kant, met een wollen uniform bij 40 graden in de woestijn, dat is een ander paar mouwen hè...'

'Het zelf beleven en herbeleven van die gebeurtenissen boeit mij'

Waarom we het Holebifilmfestival nog steeds nodig hebben

Een noodzakelijk kwaad voor een hoger goed

Hoewel holebifilms stilaan hun plaats opeisen in de mainstream cinema, blijft het label cruciaal. Het Holebifilmfestival als een duw in de rug van de zwakke weggebruiker in het culturele leven.

Tekst Gilles Michiels en Ariana Degheselle

© AWOL

Op 10 november werd in het provinciehuis Vlaams-Brabant het startsein gegeven voor het Holebifilmfestival dat de provincie deze maand organiseert. Van 10 tot 29 november staan er 45 voorstellingen op het programma op verschillende locaties. Leuven is het ankerpunt van het festival.

De afgelopen jaren baande de holebifilm zich met onder meer *The Danish Girl*, *Carol* en *La vie d'Adèle* een weg naar een groter publiek en kaapte het zelfs prijzen weg op prestigieuze festivals.

Dat mag dan een hele prestatie heten, toch kan bezwaarlijk worden gezegd dat het thema volledig en probleemloos geïntegreerd is in de filmindustrie.

Regisseur Bavo Defurne stuitte op weerstand toen hij vijf jaar geleden met *Noordzee, Texas* een film maakte over een homoseksuele relatie. 'Het was een enorm gedoe om die twee jongens samen op de affiche te krijgen, de verdelers hadden schrik dat dat aanstootgevend zou zijn. De film is ook niet vaak op tv gekomen omdat sommige zenders het niet familievriendelijk vonden.'

Dubbele discussie

Dat het filmfestival exclusief op holebifilms gericht is, erkent natuurlijk de nood om bijzondere aandacht te schenken aan het thema. Maar houdt de term 'holebifilm' de marginale positie niet net in stand? In plaats van te spreken over westerns, thrillers en superheldenfilms waarin toevallig holebi's opduiken, wordt een aantal films nog steeds onder dezelfde emancipatorische vlag geplaatst.

'Dat speelt zozeer mee dat ik soms over mijn nieuwe film *Souvenir* aan de mensen moet uitleggen: het is geen homofilm hoor', zegt Defurne. Al erkent hij dat het label een noodzakelijk kwaad is.

Defurne vergelijkt het met een fietspad: 'Een fietspad is er voor de veiligheid van de fietsers. Je kunt de situatie omdraaien en zeggen: de fietsers moeten maar beter opletten in het verkeer, maar zo werkt het niet voor een zwakke weggebruiker in het maatschappelijke en culturele leven.'

'Ik denk dat het label een bepaald soort van strategisch nut heeft', zegt Anneleen Masschelein, professor Culturele Studies aan de KU Leuven. 'Het is altijd een dubbele discussie: het kan een identiteit creëren voor een groep, maar is het doel anderzijds niet gewoon aanvaarding, dus het loslaten van die labels?'

'Veel filmmakers die holebifilms maken, gebruiken die term niet graag meer', zegt Frederik Dhaenens, die de representatie van holebi's onderzoekt aan het Centre for Cinema and Media Studies.

'Een veel voorkomend discours is dat films met een holebi- en trans-thematiek dat aspect als enige herkenbare thematiek dreigen over te houden wanneer ze een term als 'holebifilm' gebruiken. Anderzijds is de term een manier om in het publieke discours snel duidelijk te maken dat er holebi's in voor komen. De industrie is zich daarvan bewust.'

Sterke terugkeer

De holebifilm mag vandaag dan aan ademruimte gewonnen hebben, toch is er nog een lange weg te gaan. 'In de jaren 60, 70 en 80 zijn er heel choquerende dingen gemaakt die nu niet meer zouden kunnen', vindt Defurne.

Veel heeft volgens Masschelein te maken met een conservatisme dat er kwam na de aids-crisis in de jaren 80. 'Voor mij waren de jaren 90 ongelooftijd conservatieve jaren waarin veel dingen zijn teruggedraaid.' Dat kan verklaren waarom het homohuwelijk pas zo laat werd gelegaliseerd. België was wereldwijd na Nederland het tweede land dat het homohuwelijk invoerde, en dat in 2003.

Toen in 2001 de eerste editie van het Holebifilmfestival werd georganiseerd, was er dus zelfs nog geen sprake van.

Dieter Vandoren, mede-organisator van het festival, heeft veel zien veranderen. 'Zowel in de samenleving als in het filmaanbod. In de samenleving is het holebi-transgenderthema sowieso een pak meer geaccepteerd geworden, al moeten we erover blijven waken dat die positieve trend zich voortzet.'

Al is Vlaanderen dan weer geen voorloper op het vlak van de holebifilm. Voor de financiering van je film blijf je als maker erg afhankelijk van de subsidieaanvragen bij de Vlaamse overheid. 'Dat kan een voor- of een nadeel zijn', erkent Defurne. 'In tegenstelling tot ons werkt Amerika bijvoorbeeld vooral met een mecenaat. Films maken en festivals organiseren is daar meer afhankelijk van privéfinanciering. Dat zorgt voor een erg divers aanbod.'

'In Amerika is er geld en ruimte om dingen te maken die nog niet gemakkelijk in een kleiner circuit gemaakt worden', zegt ook Anneleen Masschelein. Zij gelooft dat Amerika een prominente rol kan spelen in de opmars van de holebifilm. 'We hebben altijd de neiging om te denken: Hollywood is zo mainstream en maakt enkel grote producties en stereotype mannelijke films. In de realiteit is het natuurlijk anders.'

'Wanneer Carol wordt getoond op de vliegtuigen, knippen ze nog steeds de kussen eruit'

BAVO DEFURNE
REGISSEUR NOORDZEE, TEXAS

'We denken dat Hollywood enkel stereotype mannelijke films maakt. De realiteit is anders'

ANNELEEN MASSCHELEIN
PROFESSOR CULTURELE STUDIES

To holebi and beyond

Toch ziet ook Vlaanderen de laatste jaren vaak holebipersonages opduiken in films, zelfs in grotere producties als *Rundskop* en *Safety First*. 'Nu de dagelijkse soaps toch wel meer genuanceerde transgender- en holebikarakters en -personages opvoeren, kan je zeker niet meer over een soort hokjesdenken of over clichébeelden gaan spreken', is

Vandoren positief gestemd. Al mag je volgens Dhaenens niet vergeten dat de makers van de bedoelde soap, *Thuis*, geen transactrice vonden om de transgenderrol van Kaat op te nemen.

Op de openingsavond werd bij de organisatie voorzichtig de utopie uitgesproken dat het festival binnen enkele jaren niet meer nodig zou zijn. Dhaenens is realistischer: 'Onze progressieve maatschappij blijkt toch ook heteronormatief. Er wordt onbewust nog steeds graag aandacht geschonken aan 'normale' mensen.' De holebifilm blijft voorlopig wel een niche', vindt ook Defurne. 'Wanneer *Carol* wordt getoond op de vliegtuigen, knippen ze nog steeds de kussen eruit. Bij *Titanic* gebeurt dat niet. Zolang je niet evenveel kansen krijgt in het reguliere circuit, zal zo'n filmfestival voor holebifilms nodig blijven.'

THE CAT EMPIRE IN HET DEPOT

Uitbundigheid boven angst

Op donderdag 10 november pakte The Cat Empire met zijn Australische ska Het Depot in. Zo werd een regenachtige novemberavond voor even een broeierige festivalzomer. Iemand nog bang?

Tekst Brecht Castel en Karen Aerts
Beeld Kwong Gueng To

Een dag na 9/11 kwam The Cat Empire de boze geesten uit onze hoofden verdrijven. De vele Belgische fans konden hun lichtpunten van Down Under voor het eerst in Het Depot bewonderen. De Leuvense zaal verkocht uit en ging plat.

De Australische formatie bestaat al sinds 1999 en speelt ska met invloeden van funk, jazz, rock en latin. Toen nog met drie muzikanten, in Het Depot achtkoppig. Samen brengen ze een heerlijk swingend amalgaam van stijlen en dat blijkt een goede voedingsbodem voor een schare fans.

Met het openingsnummer *Brighter Than Gold* is de toon meteen gezet. Iedereen aan het dansen en in het publiek ontstaan meteen de eerste achtergrondkoren: 'Owlaahéé, owlaahéé!'

De set van The Cat Empire is slim opgebouwd door vakmanschap en ervaring. Hun hits liggen mooi verspreid over de avond en de iets rustigere nummers vormen adempunten. Maar stilstaan? Dat nooit. Zoals het bij sommige kattenfilmmpjes op YouTube onmogelijk is niet te lachen, zo is het ondoenbaar om stokstijf naar The Cat Empire te luisteren.

De set van The Cat Empire is slim opgebouwd door vakmanschap en ervaring

Het enigma McGill

Stuk voor stuk bestaat de band uit steengoede muzikanten. Het mooiste is dat ze ook genieten van elkaars virtuositeit. Telkens weer lijken ze verbaasd over wat de ander deze keer uit zijn saxofoon, conga of keyboard tovert.

De toetsenist Ollie McGill verbaast ons naast zijn virtuositeit ook door zijn gezichtsuitdrukkingen. Is hij geconstipeerd, autistisch of gewoon van een andere planeet? Zijn gelaat spreekt rare boekdelen wanneer hij musicceert, dus laten we het bij enig-matisch houden.

In *How To Explain* zingt de band: 'Music is the language of us all'. Meer dan een universele taal heb je eigenlijk niet nodig om het enigma van McGill en zijn maten te verklaren.

Instrumenten als wapens

'Op de radio krijgen jullie onze songs drie minuten te horen. Hier krijgen jullie een pianosolo van een kwartier!' Zo ontbloot trompettist en zanger Harry James Angus de kroon, na een kabinetstukje van McGill. Met zijn heerlijke falset steekt Angus hoofdzanger Felix Riebl trouwens naar diezelfde kroon. In het koninkrijk van The Cat Empire heersen geniale solo's en koperblazers die dialogeren tot een lange wulpse flow.

Die flow wordt versterkt door de gekleurde draaiende molens naast de drummer. Samen met de muziek bezweren ze ons. De zangers van het voorprogramma, Emily Lubitz, danste al als een

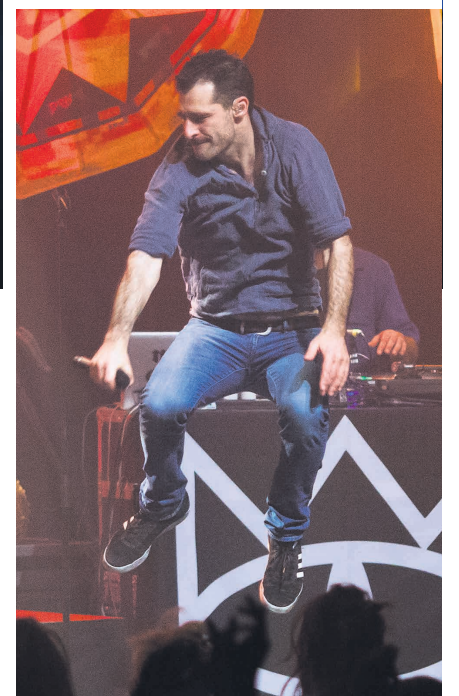
'Op de radio krijgen jullie onze songs drie minuten te horen. Hier krijgen jullie een pianosolo van een kwartier!'

HARRY JAMES ANGUS
TROMPETTIST EN ZANGER

derwijs en sindsdien blijven we tolleren in deze uit de hand gelopen jamsessie.

Tot driemaal toe joelt de zaal dan ook om meer én speelt The Cat Empire meer. Geen verplichte nummertjes, maar echte synergie tussen artiesten en publiek. *The Chariot* wordt zo een echt liedje: 'Our weapons were our instruments, made from timber and steel'.

De achtergrondkoren zijn nu een groot gospelkoor geworden en overstemmen de muzikanten. We krijgen kippenvel, zoals bij de verkiezingsuitslag van over de plas een dag eerder. Uitbundigheid boven angst.

Het schaduwland van Jan Swerts in de Schouwburg

De Limburgse componist en pianist Jan Swerts verstilde de Schouwburg met de muziek van zijn persoonlijke rouw- en verwerkingsproces. Een langzaam en intiem decrescendo.

Tekst Noah Fuhrmann

Twee platen lang verkende Jan Swerts een land van verdriet. Wegstervende pianoklanken en de heesheid van zijn stem boden hem oriëntering in de desolaatheid. Dat kompas voerde Swerts langs van herinneringen doortrokken straten op zijn eerste plaat *Weg*. Of groeven bij zijn tweede plaat *De anatomie van de melancholie* onder de huid van kunstenaars, zoals Jotie 't Hooft en Luc De Vos.

Verwerkingsproces

Werd de componist die eerste jaren nog door troostrijke nostalgie vergezeld, dan ontnamen de gebeurtenissen uit zijn persoonlijke leven hem die. Enkele jaren geleden werden bij Swerts' zoonje ongeneeslijke neurologische aandoeningen vastgesteld. Die zorgen ervoor dat de jongen van het ene moment op het andere zijn bewegingen en geluiden niet meer

onder controle heeft. Dat terwijl Swerts zelf het syndroom van Asperger heeft en daardoor erg gevoelig is aan chaos.

Die pijnlijke omstandigheden sloegen diepe wonden en leidden tot het einde van Swerts' huwelijk. De pianist, die altijd al een fascinatie had voor horrorverhalen, bevond zich er ineens middenin toen hij ook zijn moeder verloor aan kanker. Uit het eenzame, gekartelde rouwproces dat volgde, werd *Schaduwland* geboren.

Decrescendo

Wie vorige donderdag de Schouwburg opzocht, voelt hoe Swerts' zoeken is omgeslagen. Hoe het land van verdriet onmetelijk veel groter blijkt. Te groot voor een piano en een stem, te groot voor Jan Swerts alleen. Omringd door zeven muzikanten waagt hij een poging om jou, luisteraar, in het donkere landschap te trekken.

Violen trillen door je heen. De cello scheurt reepjes uit de lucht. Holle elektrische gitaren trekken diepe voren tussen je voeten. Als de drummer een vreemde, dierlijke dynamiek tot leven wekt,

ontketent zich een prachtige chaos. En jij zit er middenin.

Toch slaan Jan Swerts en zijn muzikanten je niet murw tegen een aanhoudende muur van geluid. Het concert is een decrescendo. Zonder applaus tussen de nummers, op vraag van de muzikanten. Een langzaam verglijden van gevoelens. Van melancholisch geluk naar uitbrekende paniek, van ontkenning naar loden depressie. Steeds stiller, steeds intiemer.

Tot de laatste klanken wegdeemsteren in wat Swerts zelf 'verwerking, maar met een groot vraagteken' noemt. Als luisteraar hoor je iets anders: hoe gigantisch verdriet een mens laat razen, maar bovenal wegdukt. Hoe het je nauwelijks nog ruimte laat. Het decrescendo eindigt met een implosie.

Het decrescendo eindigt met een implosie

Verdriet verklankt

Warme tristesse

Gelukkig laten Swerts en de zijnen ons niet gedesoriënteerd achter in het schaduwland. Gelukkig zijn er de zachte ironie en het Limburgse accent, waarmee de componist zijn muzikanten voorstelt. 'De grootste ego's eerst.' En vervolgens met deugdloze kameraadschappelijkheid: 'Heel hard bedankt, jongens!'

De acht besluiten met drie nummers van de eerste twee platen. Een ode aan zijn oud-docente, de vroeg gestorven auteur Patricia De Martelaere, en haar essaybundel *Verlangen naar ontoetsbaarheid*. En dan nog twee straten uit zijn jeugd. Zo eindigt Jan Swerts in de hem zo eigen warme tristesse, van waaruit hij de reis naar *Schaduwland* ook liet vertrekken.

Ook toen kon hij het niet laten wat wrange humor mee aan boord te nemen: 'Onze platenmaatschappij schrok nogal toen ik met een post-apocalyptische plaat kwam aanzetten: wie zal daar naar willen luisteren? Toen werd Trump verkozen en had ik het momentum opeens helemaal te pakken!'

Het waarom van alternatieve albumreleases

Creativiteit uit noodzaak

Singles in gamevorm, albums op tweedehands websites: steeds vaker wordt muziek op een hippe, onorthodoxe manier op de wereld losgelaten. Is de artiest een ondernemer geworden?

Tekst Paul-Emmanuel Demeyere en Simon De Smet

Beeld Lisa Van der Auwera

Op vrijdag 18 november concerteert Mauro Pawlowski met zijn Nederlandstalige project de Maurits Pauwels Groep in Het Depot. Op zich geen wereldnieuws, ware het niet dat Pawlowski stuntte door zijn debuut EP uitsluitend aan te bieden op de koopjessite 2dehands.be. Een onorthodoxe, verrassende manier om muziek uit te brengen geraakt steeds meer in zwang. Zo liet Radiohead zijn fans kiezen hoeveel ze wilden betalen voor het album *In Rainbows*. Zo bracht ook de Leuvense indie pop band The Lighthouse recent haar single *Hollywood* uit in gamevorm. Vernieuwen die initiatieven de muzieksector of zijn het de laatste stuip trekkingen van een slinkende albummarkt?

Mag ik uw aandacht?

Muziek maken was nog nooit zo eenvoudig. Met simpel verkrijgbare software en apparatuur neem je muziek op en deel je het kosteloos met de wereld via YouTube of Soundcloud, zonder bemoeienis van een platenmaatschappij. De democratisering van het opnameproces laat je als artiest toe om zelf aan de slag te gaan, maar brengt ook een overaanbod aan muziek met zich mee.

Om op te vallen in dat overaanbod, wordt de creativiteit en originaliteit van een albumrelease steeds belangrijker. 'Het is moeilijker dan ooit om muziek effectief tot bij een doelpubliek te krijgen', zegt Jan Pauly van de organisatie Poppunt. 'Vandaar dat enige creativiteit bij een release de nodige aandacht kan genereren. Het is eigenlijk een pure noodzaak geworden.'

Toch is de vaak geciteerde term 'creativiteit' geen toverwoord dat tot de gouden graal leidt. Tegenover ieder geslaagd voorbeeld van alternatieve release kunnen 100 pogingen geplaatst worden die een stille dood sterven.

Het succes is daarenboven sterk afhankelijk van de status van een artiest. 'Ik vind het een fantastisch statement van Mauro, maar hij kan die stunt uithalen omdat hij zijn reputatie mee heeft. Als een jonge band zijn debuut op 2dehands.be gooit, zal het effect allicht een stuk

kleiner zijn', zegt Nico Kennes van Kunstenpunt, een organisatie voor de ontwikkeling van de beeldende kunsten, muziek en podiumkunsten.

Nieuwe rol voor platenmaatschappijen

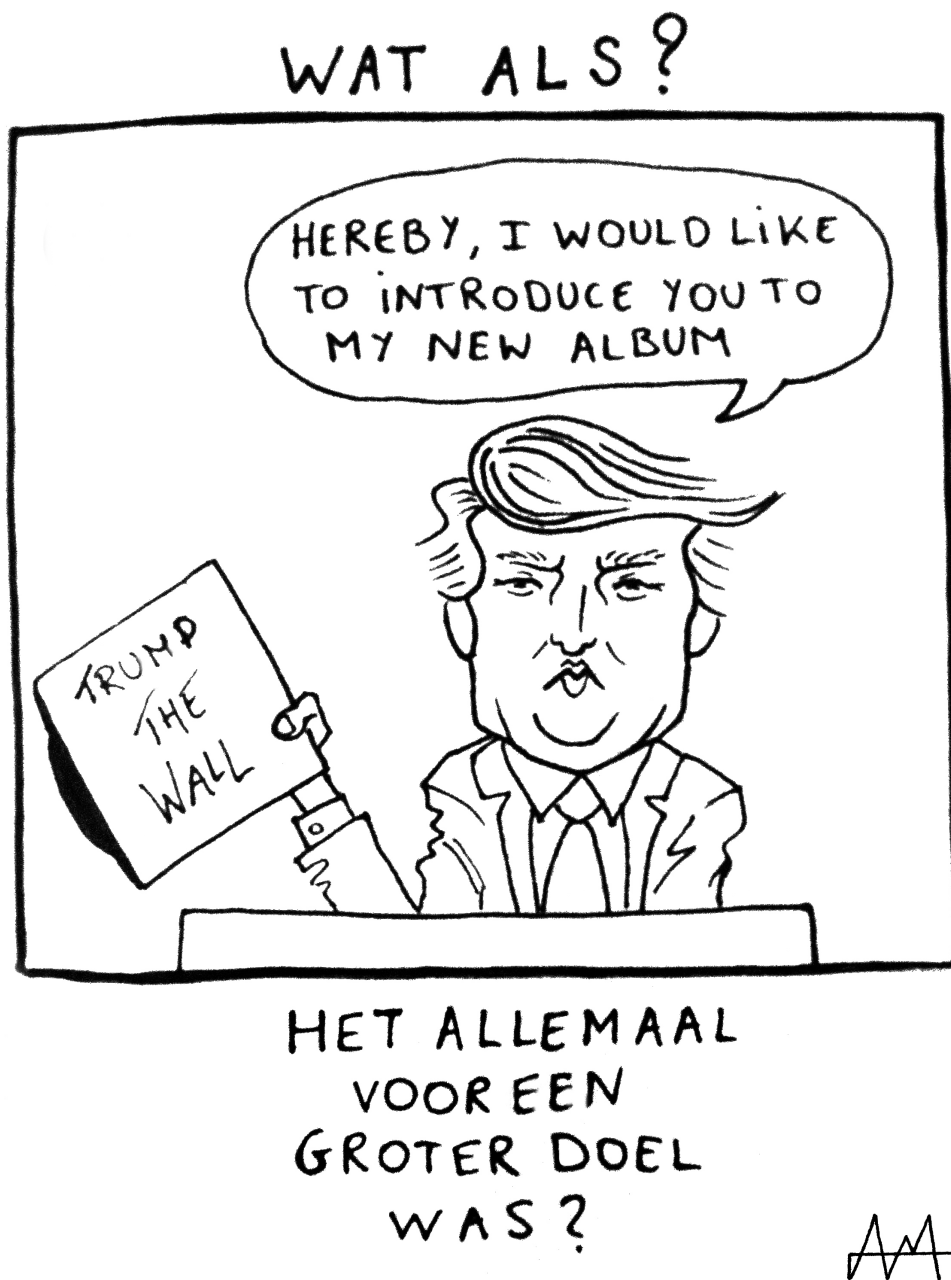
Is de positie van platenfirma's aan het wankelen gebracht, nu muzikanten de software hebben om zelf het heft in handen te nemen? Dat is volgens Jan Pauly zeker niet het geval. 'Platenfirma's hebben absoluut nog een belangrijke rol te spelen binnen de muziekindustrie, alleen is die rol anders dan vijf jaar geleden. Waar ze toen nog muzikanten 'ontdekten', maken ze nu het verschil door hun *machinerie* in gang te zetten bij een release, gaande van promotie tot plaatsing in afspeellijsten. Daar kan je als enkeling niet tegenop.' Hoewel uitzonderingen ook dat in handen willen nemen, zoals Jay-Z met zijn streamingdienst Tidal.

Volgens professor Musicologie Mark Delaere, is het concept van de muzikant als ondernemer binnen de klassieke muziek al sterker ingeburgerd dan in de pop en rock. 'De jonge generatie componisten stelt 70 à 80% van hun muziek beschikbaar via een persoonlijke website. De platenfirma's en muziekuitgeverijen hebben het steeds minder voor het zeggen, wat een positieve impact heeft op de artistieke vrijheid. De druk om verkoopbare muziek te maken valt weg, en dat is goed natuurlijk.'

Zo'n vaart zal het in de populaire muziek niet lopen volgens Nico Kennes, die Pauly bijtreedt wat betreft de positie van de platenmaatschappijen binnen de muziekwereld. Verdere ontwikkelingen van alternatieve albumreleases sluit Kennes echter niet uit. 'De mogelijkheden zijn niet onuitputtelijk, en een garantie op succes is het niet, maar er zijn zeker nog mogelijkheden te exploreren om originele initiatieven te verzinnen.'

'Het is moeilijker dan ooit om muziek effectief tot bij een doelpubliek te krijgen'

JAN PAULY
POPPUNT

RECENSIE: BART PEETERS IN DE STADSSCHOUWBURG

Een concert als een innige omhelzing

Op 9 november streek Bart Peeters neer in Leuven. Een intiem soloconcert, geflankeerd door een zestal gitaren, een microfoon en een slakom.

Tekst Karen Aerts en Ariana Degheselle

Alleen en zonder plan betreedt Bart Peeters het podium van de Leuvense Stadsschouwburg. Een rauw solo-optreden. 100%Bart, zo wordt het optreden verkocht, en exact dat zal je krijgen. Zijn begeleidingsband, die hij 'De Ideale Mannen' noemt, heeft Peeters thuisgelaten en een vast programma heeft hij naar eigen zeggen toch niet. Wie hem kent als de energieboom uit zijn vurige shows, zal eens rustig achteruit gezakt kunnen genieten van een intieme, maar daarom niet minder enthousiaste ontmoeting.

Onomwonden, hartverwarmend

Nostalgische verhalen verbinden het ene lied aan het andere als een soort van speelse bloemlezing, vol binnenpretjes waarbij Peeters vaak, zoals we hem ondertussen kennen, misschien wel het hardst lacht van iedereen.

Peeters' show biedt ons een komische terugblik op zijn eigen jeugd. Zo beschrijft hij zijn dagen als mislukte punker op de dansvloer van een Wijnegemse keet, wat uitloopt op een spannende ontmoeting met zijn disco-muze – inclusief shakende billen en heupen – die nu zijn vrouw geworden is.

De meer serene sfeer laat ook toe dat zijn teksten de aandacht krijgen die ze verdienen. Peeters neemt geen blad

voor de mond en praat openlijk over dagdagelijkse frustraties, het geluk en zijn grote idolen. Zo brengt hij een Nederlandse herwerking van *Yesterday* van The Beatles. De zogenaamde letterlijke vertaling van het lied krijgt de titel *Mensenvlees* mee.

Ook de zwaardere thema's in de wereld geeft Peeters een stem. In *Brood Voor Morgenvroeg* bespreekt hij maatschappelijke problemen die hij daarna relativeert door te stellen dat er toch brood is voor morgenvroeg. Heerlijke verwijzingen naar de actualiteit maken de show tot een grappig, maar tegelijk ook inhoudelijk sterk geheel.

De show bestaat uit twee delen, die de vrolijke zanger een 'voor' en een 'na'-deel noemt. Het nadeel komt, weinig verrassend, na de pauze, aldus Peeters, die nergens een kans misloopt om een woordgrap ertussen te smijten.

Niet helemaal solo

Eerst promoveert hij bij een van zijn liedjes een ouderwetse metronoom tot percussionist. Later begeleidt Ideale Man Piet Van den Heuvel hem al snarenstrelend en trommelend in een fantastisch duet. Terwijl ze naar elkaar glunderen, dragen ze de

verschillende liedjes op aan het publiek. Een intimiteit waarin we als publiek gulzig kunnen delen.

Zeker na de regenachtige, koude dag van Amerikaanse verkiezingsuitslagen is het concert van Bart Peeters buitengewoon hartverwarmend. Alsof je net iets te snel een tas thee naar binnen hebt gewerkt voor je vertrekt in de koude schemerurtjes, en de warmte nog een hele tijd voelt nazinderen in je keel.

Bart Peeters heeft niets anders nodig dan zichzelf om een publiek de mond vol tanden in te zingen. Op misschien toch een afwasborsteltje en een slakom – die hij in de naam van kunst uit zijn eigen keuken heeft geroofd – na. Een unieke kans om Peeters opnieuw te ontmoeten, een nog mooiere manier om hem te leren kennen.

Yesterday van The Beatles werd in het Peetersiaans vertaald als Mensenvlees

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel - 016 22 44 38
Fax - 016 22 01 03
veto@veto.be

veto.be
twitter.com/veto_be
instagram.com/veto_be
facebook.com/vetoleuven
snapchat: veto_be

Jaargang 43, nummer 7
Maandag 14 november 2016

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

HOOFDREDACTEUR
Simon 'De hygiëne in de Leuvense kebabzaak' Grymonprez

REDACTIESECRETARIS & V.U.
Brecht 'Alle frietjes behalve die van Peter' Castel

REDACTIE
Martijn 'Het eten in de Alma' Stoop, Anneleen 'De haarwortels van Trump' van Kuyck, Arne 'Die stemmachines in de USA' Sonck, Bavo 'Slechte camera's' Nys, Naomi 'De UP' Bonny, Simon 'dozen' Thys, Eva 'Veto' Sevrin, Gilles 'dansperformances op Bob Bylan' Michiels

SCHRIJVERS
Stef 'De politiek' Van Aken, Gilles Michiels, Simon Grymonprez, Ana 'Het aartsbisdom' Van Liedekerke, Pjotr 'DE KAPITALISTEN!' Hubin, Nelis 'De Dwizzels' Jaspers, Maarten 'De voorwoordjes van Joes Mienies' Langhendries, Paul-Emmanuel 'Het Belgische namenregister' Demeyere, Simon Thys, Eline 'LOKO's fietsenstalling' Stevens, Jef 'Zowat elke projector van de KU Leuven' Cauwenberghs, Eva Sevrin, Sana 'Student Hobby Center' Jedidi, Tim 'Denktanks die met idiote voorstellen komen' Van Roey, Anton 'De figuranten van Thuis' Geers, Arne Sonck, Simon 'De strategie van Napoleon' De Smet, Ariana 'Veganistische sushi' Degheselle, Brecht Castel, Karen 'De tijdsduur van de pianosolo's van Ollie McGill' Aerts, Noah 'Onderzoek naar Hugo Claus in Leuven' Fuhrmann, Jan 'Versnaperingen tijdens het nalezen' Costers, Eline 'Nieuwslezers

in onderbroek' Van Gestel, Josje 'Het Groot Dictee der Leuvense Student (of hoe je dat ook schrijft)' Kerkhoven

BEELD VOORPAGINA
Kwong Gueng 'De opslagcapaciteit van mijn geheugenkaart' To, Bart 'De suikerspinnen van Politika' Heleven

FOTOGRAFEN
Bart Heleven, Vincent 'De colofonvraag' Peeters, Kwong Gueng To, Jef Cauwenberghs, Annemie 'Konijnenkeutels' Vermeulen, Anneleen van Kuyck

TEKENAARS
Celine 'Broeken met scheuren' Vandeweghe, Martijn Stoop, Pjotr Hubin, Josje Kerkhoven, Lisa 'De perscommunicatie van IS' Van der Auwera

KU LEUGEN
Thomas 'KU Leugen' Winters, Klaas 'mensen die text ondersteboven schrijven' Van den Broeck, Lisa Van der Auwera

EINDREDACTIE
Simon Grymonprez, Brecht Castel, Staf 'Eva Sevrin' Nys, Jan Costers, Arne Sonck, Mika 'Het sportnieuws in Veto' Tuyaerts, Gilles Michiels, Simon Thys, Nelis Jaspers, Tim Van Roey

VORMGEVING
Simon Grymonprez, Tim 'Veto's redacteurs' van Eijzeren, Anneleen van Kuyck

ADVERTENTIES
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38

DRUKKERIJ
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

OPLAGE
9.000 exemplaren
ISSN-NUMMER
0773-5162

ABONNEMENTEN
Wil jij elke week een Veto in de bus?
Mail dan je naam en adres naar brecht@veto.be en schrijf 11 euro over op BE22 0011 4801 9147.

MEEDOEN?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, video, cartoons, IT, lay-out..., *Van wie of wat mag men de kwaliteit eens controleren?*) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!

Ijzerenmolenstraat 10-12 • 3001 Heverlee

Diestsestraat 253 3000 • Leuven

016 26 09 21 • www.spit.be

de kringwinkel

SPIT

ALMA MENU

www.alma.be
[/almakuleuven](https://www.facebook.com/almakuleuven)
[@almakuleuven](https://www.instagram.com/almakuleuven)
[@almakuleuven](https://www.twitter.com/almakuleuven)

Alma 1,2,3 & Gasthuisberg

- Ma** Soepje van koolrabi - Kervelsoep
Vleesbrood met spruitjes
Vegetarische balletje in provençaalse saus
Wienerschnitzel met erwten en wortelen
Stoofvlees
- Di** Schorsenerensoep - Hutsepotsjeep
Chipolataworst met appelmoes en aardappelblokjes
Warme pasta met witloof
Boomstammetje witte kool in room en spekjes
Zalmfilet met knolselderpuree en kersttomaatjes
- Wo** Posteleinsoepje - Winterse minestrone
Spaghetti Bolognaise - Luikse pens met spinazie in botersaus
Groentestrudel
Koninginnehapje
Steak met groene pepersaus en broccoli
- Do** Venkel-groentesoep - Pompoensoep met worst
Romig blanket met fijne groentjes
Bloemkoolkaasburger met wortelen en kaassaus
Beenham met savooikool
Kipbrochetten met gele raap in limburgse siroop
- Vr** Pittige linzensoep - Pastinaaksoep
Kaaskroketten
Konijnburger in Lefe saus met witloof
Koninginnehapje
Blinde vink met groenekoolpuree en mosterdsaus

Week van de smaak!

- Elke dag een ander soepje
- Met vergeten groenten
- Neem het recept mee naar huis

Al 15 jaar De goedkoopste fuifzaal van Leuven

ALBATROS
F U I F Z A A L

Boek nu al voor
volgend academiejaar!

365 per avond, 260 euro tijdens het weekend of
voor kringen die aangesloten zijn bij LOKO,
of 180 euro voor een cantus

Bij elke vierde fuif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de
huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Centje bijverdienen?
wij zoeken steeds
avondverantwoordelijken.

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of
albatros@loko.be
www.loko.be/albatros

KU LEUGEN

Ontdek het glazen plafond, begin bij 9 november

KU Leuven ondergaat instellingsreview

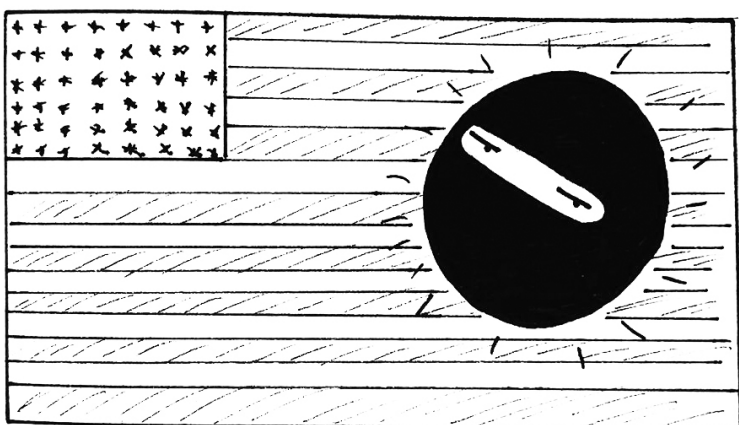
Reviewer: "Amai zeg, wat een dure Almaprijzen"

Rik Torfs haalt inspiratie uit Trumps campagne

Bouwt direct muur tegen Paul Magnette

NA HET LANGE WACHTEN
EINDELIJK DUIDELIJKHEID!

IS EIST VERKIEZINGS-
UITSLAG OP!

Fietsophaling Martelarenplein bleek al jaren plan voor ijzervoorziening van nieuwe Beugel van Regi

Navraag — Aster Nzeyimana —

‘Als je je werk graag doet, pikken mensen dat op’

Op woensdag 16 november vindt het Groot Dictee der Leuvense studenten plaats. De presentatie wordt verzorgd door het opkomende mediatalent Aster Nzeyimana. Maar wie is de man achter de microfoon?

Tekst Jan Costers, Eline Van Gestel en Tim Van Roey
Beeld Vincent Peeters

Aster Nzeyimana kan voor zijn 23 jaar al een mooi palmares voorleggen: radiomaker bij MNM, commentator bij Sporza, nieuwsanker bij Het Journaal. Een jongeman die een stem van goud koppelt aan een passie voor voetbal.

Je verzorgde uitspraak zorgt ervoor dat je het dictee presenteert. Zit dat van nature in je of zijn daar lessen aan te pas gekomen?

Aster Nzeyimana: 'Het is een combinatie van beide: je moet een verzorgde uitspraak hebben, maar ook vlot overkomen. Vroeger spraken sommige presentatoren correct, maar ze klonken als robots. Hoewel ik daar al op jonge leeftijd mee bezig ben geweest, is het iets wat je moet perfectioneren. Ik kreeg na mijn eerste radio-optreden te horen dat ik een goede uitspraak had, maar heb ondertussen toch nog grote stappen gezet. Enkele logopedielessen hebben geholpen om bepaalde trucjes aan te leren, zoals minder binnensmonds praten.'

'Ik vind mooi en verzorgd spreken belangrijk. Je spreekt het hele land toe en hebt een voorbeeldfunctie voor jonge kijkers. Mijn taalgebruik is ook gebaseerd op dat van de presentatoren waar ik als kind naar keek.'

Hoe ben je in de media terecht gekomen?

'Na een pleitoeefening voor mijn rechtenstudie vertelde een assistent dat ik het talent had om bij de studentenradio te gaan. Ik zat daar al even mee in mijn hoofd. Vervolgens heb ik dan de tering naar de nering gezet en ben ik bij Urgent.fm aan de slag gegaan. Daar pikte MNM mij op en ik kreeg mijn eigen programma. Uiteindelijk belandde ik bij Sporza als commentator en heb ik ook een programma gemaakt voor Play Sports, waar ik ervaring opgedaan heb als televisiemaker en -gezicht. Uiteindelijk

vond men dat ik op korte tijd genoeg stappen had gezet om Het Journaal te presenteren.'

Je kwam als een jong veulen toe bij Het Journaal tussen een wat oudere generatie vol ervaring. Hoe heb je dat ervaren?

'Het is zoals elke werkvloer: je moet respect afdwingen, en dat gebeurt door goed werk te leveren. Als jonge gast val je sowieso op, maar vanaf mijn eerste werkdag kwamen er positieve reacties vanuit de redactie. Als je goede prestaties levert, beseffen je collega's dat je iets kan waardoor je vertrokken bent. Zo heeft het ook niet lang geduurd om me te settelen op de redactie.'

En als je nu zou moeten kiezen tussen radio of televisie?

'Dat is als kiezen tussen je twee kinderen. Dan toch televisie, dat is een medium dat qua beelding en budget iets verder reikt.'

Hoe is het om live te presenteren?

'Ik ervaar geen stress bij het presenteren, ik voel mij op mijn gemak. Gelukkig maar, want het is mijn job. Als je je werk oprecht graag doet, pikken mensen dat ook op. Dan voelen ze de vreugde of het enthousiasme waarmee je presenteert.'

Wij zien enkel het resultaat, maar wat komt er allemaal kijken bij een aflevering van Het Journaal?

'Niemand beseft hoeveel journaals er op het laatste nippertje nog net gered worden: er zijn soms stukken die pas afspeelbaar zijn 10 seconden voor ze op antenne moeten. Andere keren weet je niet of er na je presentatie wel een filmpje volgt, omdat het nog niet af is.'

Geen wildere verhalen? Ons werd verteld dat er al gepresenteerd werd zonder broek.

'Inderdaad. Eddy Demarez heeft 15 jaar geleden eens een weddenschap verloren. Hij moest toen in onderbroek en rubberen botten presenteren. Nu zou je dat als kijker niet merken, maar bij het vorige decor was de tafel licht doorschijnend. Bij het ruime shot kon de aandachtige kijker hem zien zitten in zijn botjes. (lacht)'

Voetbal als grootste drijfveer

Is het altijd al je droom geweest om in de media terecht te komen?

'Ik wou niet per se in de media terechtkomen, maar wel iets met voetbal doen. Ik vind dat zo'n fantastisch fenomeen, dat spelletje. Ook het publieke gebeuren daarrond. Voor sommigen is het echt een religie. Voor een sport is dat echt uitzonderlijk.'

'Ik heb zelf tot mijn negentiende in tweede klasse gevoetbald. Ik ben op een lager niveau gaan spelen omdat ik niet genoeg tijd had en niet het talent had om profvoetballer te worden. Ik wou sowieso iets doen met voetbal, dus als het niet kon als voetballer, waarom niet als commentator?'

Heb je dan voorbeelden waar je naar opkijkt, commentator-gewijs?

'John Motson, een Britse voetbalcommentator, vind ik fantastisch: zijn timbre, zijn visie op voetbal, hoe hij wedstrijden aanvoelt. Er zijn natuurlijk ook enkele collega's die echte klasbaken zijn met veel talent en ervaring. Qua presenteren heb ik geen voorbeeld, daarin moet je je eigen stijl vinden.'

Zijn er voetballers naar wie je opkijkt?

'Vroeger keek ik op naar Wesley Sonck, wat wel grappig is, aangezien ik nu met hem overeenkom. Kompany kan ik ook wel smaken, omdat ik net als hem centrale verdediger was. Ik had dezelfde stijl als hem, maar dan een iets lager niveau. De mooiste voetballer die ik ooit gezien heb, blijft echter Ronaldinho. Zijn balbehandeling en elegantie op het veld zijn ongeëvenaard.'

Toekomstmuziek

Hoe zien je toekomstplannen eruit?

'Ik wil natuurlijk in de media blijven. Ik zou stekezoet zijn om dat op te geven. (lacht) Een constante in mijn carrière is dat ik niet weet wat er volgt. Je krijgt zoveel kansen en het is gewoon zaak om die kansen te grijpen.'

Stel dat ze een voorstel doen over de grote Aster-voetbalshow, zou je daar op ingaan?

'Neen. Mijn hart zou ja zeggen, maar ik ben nu nog niet in de positie om de grote voetbalman uit te hangen. Nu is het kwestie van bij te leren en het vak te leren kennen. Dat klinkt cliché, maar het is belangrijk om dat te beseffen.'

'Als ik morgen *Extra Time* zou presenteren, zou ik dat wel degelijk doen, maar niet het niveau van Frank (Raes, red.) halen. Mensen zouden ook denken: 'Gaast die gast van 23 ons nu alles komen vertellen over voetbal?' Je moet eerst meedraaien in het wereldje, zodat mensen je beter leren kennen en je wat autoriteit geven.'

Je ziet jezelf dus wel oud worden in de voetbal- en mediawereld?

'Natuurlijk, ik heb heel veel goesting om dat te doen, dus ik kan mij niets anders voorstellen. Het kan wel zijn dat ik over vijf jaar zeg: 'Fuck die voetbal' en het strontbeu ben, je weet dat nooit. Maar dat verwacht ik niet. (lacht)'

Om af te sluiten: Als je volgende week na het dictee uitgaat in Leuven, waar zou je dat dan doen?

'Ik ben drie weken geleden voor de eerste keer uitgegaan in Leuven. Het was op de Oude Markt in een café aan de rechterkant. (denkt even na) De Blokhut! En daarvoor in de Karément. Gent blijft natuurlijk mijn hometown, ik ken daar ook veel mensen. Ik vond Leuven ook wel leuk, juist omdat ik daar niemand ken. Allez, tegenwoordig zijn er altijd wel mensen die mijn gezicht herkennen. *All the way* gaan bij het uitgaan zit er dus niet meer in. Bij vrienden op een privéfeestje kan dat gelukkig wel nog. (lacht)'